

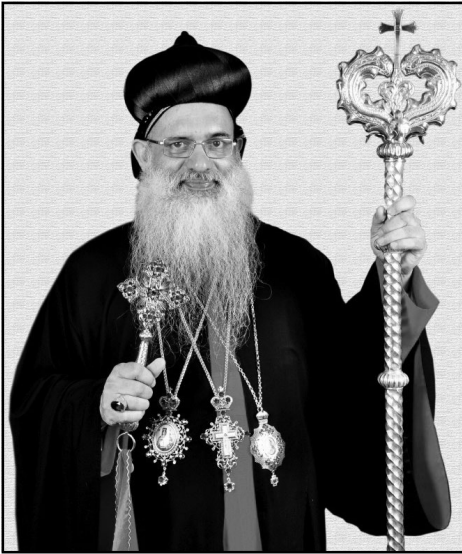
“ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞ് നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങളിൽ തന്നെ തിരഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. അവരെ ഈ വേലയ്ക്ക് ആക്കാം.”
- അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 6:3

അനാസക്കുതിയും ധർമ്മാസക്കുതിയും

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതം നയിക്കുന്നവരുടെ പ്രധാന ആദർശങ്ങളിലൊന്നായി ഹൈന്ദവ പാരമ്പര്യം ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്ന ഗുണമാണ് അനാസക്കുതി. ഒന്നിനോടും അമിതമായ ആഗ്രഹവും വേഴ്ചയും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുക, ലോകത്തോടും ദ്രവ്യത്തോടും, സ്ഥാനമാനങ്ങളോടും, ബന്ധങ്ങളോടും പ്രത്യേക മമതയില്ലാതെ, ജീവിതത്തിൽ നിസ്സംഗത പാലിക്കുക, പുരാതന ഗ്രീക്ക് ചിന്തയിലും, പിന്നീട് ക്രിസ്തീയ സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിലും ഇതുതന്നെ ആദർശമായിരുന്നു. ഗ്രീക്കുകാർ Apatheia എന്നു വിളിച്ച നിസ്സംഗത ക്രിസ്തീയ സന്യാസത്തിൽ വിരക്തിയായും ലൗകികതയോടുള്ള വിരോധമായും ലളിതമായ ജീവിതശൈലിയോടുള്ള വിധേയതയുമായി ദാരിദ്ര്യ വ്രതമായും ബ്രഹ്മചര്യമായും പല രൂപങ്ങളെടുത്തു. ഗ്രീക്കുകാരുടെയും ഇന്ത്യക്കാരുടെയും പുരാതന ക്രിസ്തീയ സന്യാസിമാരുടെയും ഈ ആദർശം വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇത് അനുഷ്ഠിക്കാൻ ഒട്ടും എളുപ്പമല്ല എന്നു നമുക്കറിയാം. ചരിത്രത്തിൽ, കൊട്ടാരവും കുടുംബവും വിട്ടിറങ്ങിയ ബുദ്ധനും ഇതിഹാസത്തിൽ സിംഹാസനമുപേക്ഷിച്ച് വനവാസത്തിനുപോയ രാമനുമൊക്കെ ഈ ദുഷ്കരമായ ആദർശത്തെ സാക്ഷാത്കരിച്ചവരാണ്.

ഈയിടെ സംസ്കൃത പണ്ഡിതനായ തുറവൂർ വിശ്വഭരൻ കർക്കിടക മാസത്തിൽ തന്റെ രാമായണ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, ശ്രീരാമനുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് അനാസക്കുതിയുടെ മറുവശം പറയുന്നത് കേട്ടു. അത് ധർമ്മാസക്കുതിയാണ്. എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഒന്നിനോടും ആസക്തി ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താലും ധർമ്മത്തോട് ആസക്തിയുണ്ടാവണം ഭരണകർത്താക്കൾക്ക്. ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിലുള്ള തീക്ഷ്ണമായ ആസക്തിയാണ് സമൂഹത്തെ നേർവഴിക്കു നയിക്കാൻ അധികാരികളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നത്. ഇതു തന്നെയാണ് പണ്ട് പ്ലേറ്റോയും പറഞ്ഞത്; അതായത് ഫിലോസഫർ രാജാവും രാജാവ് ഫിലോസഫറുമായിരിക്കണം. ഇവിടെ ഫിലോസഫർ എന്ന വാക്കിന് യഥാർത്ഥമായ ജ്ഞാനത്തെ (Sophia), സ്നേഹിക്കുന്നവൻ (Philos) എന്നാണർത്ഥം. ജ്ഞാനം തന്നെയാണ് ധർമ്മം. പുരാതന ക്രിസ്തീയ സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിലും ‘ഫിലോസഫർ’ എന്നാൽ, ജ്ഞാനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതു മൂലം, ലോകസ്നേഹം ഇല്ലാതെയായി സുഖത്തിലും, ദുഃഖത്തിലും സ്ഥിരചിത്തനായിരിക്കുന്നവൻ എന്നർത്ഥം. ഗുരുവും അനാസക്തനുമായ ഫിലോസഫറുടെ കറുത്തവസ്ത്രം അങ്ങനെയാണ് ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ സന്യാസിമാരുടെ കറുത്ത കുപ്പായമായി മാറിയത്. അനുതാപത്തിന്റെ അടയാളമെന്ന് അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അനാസക്തിയുടെ പ്രതീകമാണത്. എല്ലാ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിലും വൈദികരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും സാധാരണവേഷം കറുത്തതോ.

സപ്തതി ആലോചിക്കുന്ന പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് ആശംസകൾ

ചാരനിറമുള്ളതോ ആയ കുപ്പായമാണ്. ഗുരുവിന്റെയും ഫിലോസഫറുടെയും വേഷമാണത്. ചുവന്ന കുപ്പായം പാശ്ചാത്യ മദ്ധ്യകാല റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഫ്യൂഡൽ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് സുറിയാനി സഭയിൽ വന്നുചേർന്നതാണ്.

ജീവിതത്തിൽ ലാളിത്യം സൂക്ഷിക്കുന്നവരും, പണത്തോടും സ്ഥാനത്തോടും പ്രശസ്തിയോടും അമിതമായ ആഭിമുഖ്യം ഇല്ലാത്തവരുമായ ഭരണാധിപന്മാരെ കിട്ടുകയെന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗ്യമാണ്. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് പ്രധാന ഇടയനായി ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് രണ്ടാമൻ ബാവായെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സതീർത്ഥ്യരും അടുത്തു പെരുമാറുന്നവരും ഈയൊരു സാക്ഷ്യം നൽകും. ഇത് ദൈവദാനമായി നാം കരുതണം. വ്യക്തിപരമായ ജീവിതത്തിൽ താഴ്മയും തുറന്ന മനസ്സും ഒട്ടൊക്കെ അനാസക്തിയും പുലർത്തുന്നവരെ ചൂഷണം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ലോകത്തിലുണ്ട്. അത് വലിയ തെറ്റാണ്. ഓരോരുത്തനും മറ്റുള്ളവനെ തന്നെക്കാൾ ‘ശ്രേഷ്ഠൻ’ എന്ന് കരുതി ബഹുമാനിക്കാൻ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിനയം കാണിക്കുന്നവരോട് നാമും വിനയം കാണിക്കണം. മനുഷ്യരുടെ നല്ല മനസ്സിനേയും സ്നേഹത്തേയും വിലപ്പെട്ട ദിവ്യദാനങ്ങളായി കരുതി നാം ആദരിച്ചാൽ ലോകത്തിന് നന്മ വർദ്ധിക്കും.

പ. ബാവാ തിരുമേനി വർദ്ധിതമായ ധർമ്മാസക്തിയോടെ മലങ്കരസഭയെ ദീർഘനാൾ നയിക്കട്ടെ എന്ന് വിനയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മലങ്കര അസോസിയേഷൻ 2017 മാർച്ച് ഒന്നിന് കോട്ടയത്ത്

വൈദിക-അയ്മേനി ട്രസ്റ്റികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കും

കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഇടവകപ്രതിനിധികൾ സമ്മേളിക്കുന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ 2017 മാർച്ച് ഒന്നിന് കോട്ടയത്തു നടക്കും. വൈദിക-അയ്മേനി ട്രസ്റ്റികളെയും സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയാംഗങ്ങളെയും യോഗം തിരഞ്ഞെടുക്കും. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി അങ്കണത്തിലായിരിക്കും യോഗം നടക്കുക.

1876-ൽ മുളത്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയിൽ വച്ച് രൂപീകൃതമായ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റെ 57-ാമത് യോഗമാണ് കോട്ടയത്ത് നടക്കുക. അഞ്ചു വർഷമാണ് അസോസിയേഷന്റെ കാലാവധി.

തുടർച്ചയായി രണ്ടു തവണ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട നിലവിലുള്ള ട്രസ്റ്റികൾ മത്സരരംഗത്തു നിന്നു പിന്മാറിയതായാണ് അറിയുന്നത്. സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക രംഗത്തും ഭരണരംഗത്തും നവോത്ഥാനത്തിനു നേതൃത്വം നൽകുവാൻ നിസ്വാർത്ഥരും രാഷ്ട്രീയ ചായ്വില്ലാത്തവരുമായ അയ്മേനി നേതാക്കൾ നേതൃത്വത്തിൽ വരണമെന്നാണ് സഭാംഗങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞു.

മുഖപ്രസംഗം

നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനം എന്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ?

മലങ്കരയിൽ നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ദീർഘകാലത്തെ ചരിത്രമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ശക്തിപ്പെട്ട് ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിവിഗതികളിൽ തണുത്തുറഞ്ഞു പോകുന്ന പാരമ്പര്യവും ഉണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള ആദ്യത്തെ ശക്തമായ നസ്രാണി മുന്നേറ്റമായിരുന്നു മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ 1653 ജനുവരി 3-നു നടന്ന കുന്നൻകുരിശ് സത്യാം. നസ്രാണിമാർഗ്ഗം വിളമ്പരം ചെയ്ത മഹാ നവോത്ഥാനവേദിയുടെ ഉദയം ഇവിടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ശേഷം അനേക തരത്തിലുള്ള ആത്മീയ മുന്നേറ്റങ്ങളും പോരാട്ടങ്ങളും സഭയുടെ ചരിത്രവീഥികളിൽ അരങ്ങേറിയിട്ടുണ്ട്. മഹായോഗങ്ങളുടെയും പടിയോലകളുടെയും ചരിത്രം ഉറങ്ങുന്ന മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശംഖൊലികൾ മുഴങ്ങിയ ചരിത്രമുഹൂർത്തങ്ങൾ പല പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കര മഹാജനസഭയും, പീസ് ലീഗും വിവിധ വട്ടമേശ സമ്മേളനങ്ങളും നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെ ആയിരുന്നു. 1980-കളിൽ മലങ്കരയിൽ ശക്തിപ്പെട്ട ഓർത്തഡോക്സ് കോൺഗ്രസും നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വിത്തുകളാണ് പാകിയത്. അല്പം ചരിത്രം പറഞ്ഞാൽ ഇപ്പോൾ മലങ്കരയുടെ ഉള്ളിൽ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശംഖൊലി മുഴക്കുവാനുള്ള സമയം അതിക്രമിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നതുകൊണ്ടാണ്. മെത്രാന്മാരും പട്ടക്കാരും വിശ്വാസികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധ സഭയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഛിദ്രശക്തികളുടെ അരങ്ങേറ്റം സംഘടിതമായി തടഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ഇനിയും ഒരു അഞ്ചു വർഷം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അസ്ഥിത്വം തന്നെ ഒരു പരുവത്തിലായിത്തീരും.

ഇക്കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുപത്തു വർഷങ്ങളായി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വളർച്ചയാണോ തളർച്ചയാണോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഏതു കൂട്ടിയും പറയും, പൂർവ്വികർ താലോലിച്ച് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പാരമ്പര്യവും മൂല്യങ്ങളും സഭയ്ക്ക് ചോർന്നുപോയി എന്ന്. എന്തുകൊണ്ട് എന്ന ചോദ്യത്തിന് അധികം ഉത്തരങ്ങൾ ആവശ്യമില്ല. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ പേര് പറഞ്ഞ് വോട്ടു നേടി അധികാരത്തിലെത്തിയവരിൽ ചിലർ സ്വജനപക്ഷപാതയും ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്ത് സഭയെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ചു എന്നു പറയാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. അനവധി നിരവധി പ്രതിസന്ധികളിലൂടെ വളർന്ന മലങ്കരസഭയുടെ അധികാരഘടനയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശേഷി നേടിയ ഒരു കൂട്ടം യുവ തുർക്കിമാർ അരങ്ങു വാണപ്പോൾ ചരിഞ്ഞുവീണത് മലങ്കരസഭ നട്ടുവളർത്തിയ പ്രാദേശിക കൂട്ടായ്മകളുടെയും പള്ളിയോഗങ്ങളുടെയും കാര്യശേഷിയും ദർശനവുമാണ്. ഇനി എന്തിന് അധികം വിസ്തരിക്കണം. കാര്യം ണ്ടാ ലോട്ടനിക്കാരൻ വിളിച്ചുപറയുന്നതുപോലെ ‘ഇതാ സമയമായി സമയമായി സമയമായി...’

സഭയിൽ വളർന്നുവരുന്ന കളകളേയും ഛിദ്രശക്തികളേയും കൂട്ടത്തോടെ നശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയണം. അതിനുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ വന്നുകഴിഞ്ഞു. മലങ്കരസഭയുടെ പാരമ്പര്യവും പൈതൃകവും രക്ഷിച്ച് മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാണരുളുന്ന പ. പിതാവിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് ശക്തി പകരുവാൻ കഴിയണം. 2017 മാർച്ചിൽ നടക്കുന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേയ്ക്ക് സഭയോട് സ്നേഹവും വിധേയത്വവും ഉള്ളവരെ മാത്രം വിജയിപ്പിക്കണം. സത്യവിശ്വാസം അറിയാത്ത ആരുംതന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ അനുവദിച്ചു കൂടാ. ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിക്കൊണ്ടും എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഇത്തരം ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണവുമായി നിങ്ങളെ സമീപിക്കേണ്ടി വന്നതെന്ന്. സഭയെ രക്ഷിച്ച് നടത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂ. മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിന്റെ കാഹളം ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞു. എല്ലായിടവും വോട്ടുപിടിത്തവും നിറപൂഞ്ചിരിയുമായി നേതാക്കളുടെ സാന്നിധ്യവും സജീവമായി കഴിഞ്ഞു. രാഷ്ട്രീയത്തിലെ പോലെ ഇലക്ഷനുമത്രം കണ്ടുവരുന്ന വാത്സല്യവും കരുതലും ഇപ്പോൾ പലരിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്നു കഴിഞ്ഞു.

സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും എങ്ങനെയും കയറിക്കൂടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥാനമോഹികളുടെ ഓട്ടപ്രദക്ഷിണം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയോടും പ. കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തോടും ഭക്തിയും ആദരവും ഇല്ലാത്ത ആരുംതന്നെ സഭാകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കയറിക്കൂടാൻ ഇടയാകരുത്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിക്ക് കോട്ടയം വരെ എത്തി ഉണ്ടു മടങ്ങുന്ന ഒരു നേതൃത്വനിര ഇനിയും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സമയം ആയിക്കഴിഞ്ഞു.

മലങ്കര കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായിരിക്കുന്ന പ. പിതാവിന്റെ കരങ്ങൾക്ക് ശക്തി പകരുകയെന്നത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. സഭയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ സഭാസ്നേഹവും സ്വഭാവശുദ്ധിയും ആത്മീയതയും ഉള്ള നല്ല നേതൃത്വം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലേ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രൗഢി വീണ്ടെടുക്കുവാൻ മലങ്കര നസ്രാണിസമൂഹത്തിന് കഴിയൂ.

കതിരേൽ കൊണ്ട് വളം വെച്ചിട്ട് എന്താ കാര്യം? നേതാക്കന്മാരെ ഇടവകകളിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ തന്നെ അതിനുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങൾ പാലിച്ച് സഭയ്ക്കു കൊള്ളാവുന്നവരെ മാത്രം കണ്ടെത്തി അയയ്ക്കുവാനുള്ള കാര്യപ്രാപ്തി ഉണ്ടാകണം. സണ്ടേസ്കൂൾ പഠിച്ചവർ, 10, 12 ക്ലാസ്സ് പാസ്സായവർ, ദിവ്യബോധനം പഠിച്ചവർ, സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകർ, വിശ്വാസപ്രമാണമെങ്കിലും ചൊല്ലുവാൻ കഴിയുന്നവർ, സഭയിലെ വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാമാന്യബോധവും മര്യാദയുമുള്ളവർ ഇങ്ങനെ എത്രയധികം കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. സഭയുടെ വളരെ വലിയ പാർലമെന്റിലേക്ക് തികച്ചും യോഗ്യതയുള്ളവരെ മാത്രം തെരഞ്ഞെടുത്തു വിടുവാൻ ശ്രമിക്കണം.

ഇക്കാര്യത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ സമ്മതിദായകർ തങ്ങളുടെ വോട്ടവകാശം പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും സ്വാധീനശക്തികൾക്ക് വിധേയപ്പെടാതെയും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന് ഇത്തരൂണത്തിൽ ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ശേഷം വിവരണങ്ങൾ പിന്നാലെ. പൂർണ്ണ പിന്തുണ സഭയുടെ വളർച്ചയും ഉയർച്ചയും ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവരിൽനിന്നും എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടാകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ച് നിർത്തുന്നു.

ടെറ്റസ് വർക്കി (ചീഫ് എഡിറ്റർ)
(റീട്ട. സ്ഥാപക പ്രിൻസിപ്പൽ കെ. ജി. കോളജ്, പാമ്പാടി)

യജമാനൻ, ഉപദേശകൻ, സഹായി

പുരാതന സഭകളെല്ലാം പ്രാരംഭത്തിൽ *ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശുദ്ധ സഭക്കൂട്ടം* ആയിരുന്നു. പട്ടക്കാരും വിശ്വാസികളും അടങ്ങിയ പ്രാദേശിക സഭക്കൂട്ടങ്ങൾ. ക്രിസ്തുവർഷം 313-ലെ മിലാൻ വിളംബരത്തിനുശേഷം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടായ അനുകൂല സാഹചര്യമാണ് ക്രിസ്തു മതത്തിനു സംഘടിതരൂപവും മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ പിരമിഡ് ഹൈയരാർക്കിയും പ്രദാനം ചെയ്തത്. ഇതു വളർന്നുവളർന്ന് റോമിലെ വി. ക്ലീമീസിന്റെ *എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇല്ലാതെ സഭയില്ല* എന്ന നിർവചനത്തെ ഇന്നു പല സഭകളും *മെത്രാനാണ് സഭ* എന്നു ദൂർ വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന നില വരെയെത്തി.

റോമാ സാമ്രാജ്യമോ ഇതര പശ്ചിമേഷ്യൻ ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങളോ ആയി ബന്ധമില്ലാതെയാണ് കേരളത്തിൽ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നിലനിന്നതും. അന്നത്തെ പ്രമുഖ ദക്ഷിണേന്ത്യൻ തുറമുഖങ്ങളിൽ രൂപംകൊണ്ട നഗരസഭകൾക്ക് കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ചട്ടക്കൂട് പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയില്ല. അവയെ സംയോജിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഏകീകൃത രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനവും അന്നു കേരളത്തിനന്യമായിരുന്നു. കേരളത്തിൽ നമ്പൂതിരി കേന്ദ്രീകൃത - ജാതിവ്യവസ്ഥ ഉറച്ചതോടെയാണ് കേരളത്തിലെ നസ്രാണികളും ഏകീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ ഈ ഏകീകരണം സഭാപരമായിരുന്നില്ല. ഒരു തൊഴിൽക്കൂട്ടം എന്ന നിലയിൽ ജാതീയമായിട്ടായിരുന്നു. അതേ ജാതിവ്യവസ്ഥ തന്നെയാണ് അവർക്കൊരു *ജാതിക്കു കത്തനാരെയും* സൃഷ്ടിച്ചത്.

പ്രാകൃത ഗോത്ര സംസ്കൃതിയുടെ കൂട്ടായ്മയും, പിന്നീട് നമ്പൂതിരി ഗ്രാമ-ദേശ വ്യവസ്ഥയും നസ്രാണി സമൂഹത്തിന്റെ ജനാധിപത്യസ്വഭാവം നിലനിർത്തുന്നതിന് അനുകൂല ഘടകങ്ങളായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലോ അതിനു ശേഷമോ ആരംഭിച്ച നസ്രാണികളുടെ പേർഷ്യൻ സഭാബന്ധം പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി (നെസ്തോറിയൻ) മെത്രാന്മാരുടെ സന്ദർശനത്തിനു വഴിവെച്ചു. എങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും എത്തുന്ന അവർക്ക് നസ്രാണികളുടെ ഭരണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സാധീനം ചെലുത്താൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. കുറച്ചുകൂടി വ്യക്തമാക്കിയാൽ, സന്ദർശക മെത്രാന്മാരെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ഒരു ഭരണസംവിധാനം മലങ്കരയിൽ വളർന്നില്ല. പ്രാദേശിക കൂട്ടായ്മകൾ *പള്ളിയോഗ*മായും, അവയുടെ പൊതു കൂട്ടായ്മ *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*മായും കാര്യവിചാരണ നടത്തിവന്നു.

ക്രിസ്തുവർഷം 1500-ൽ ആരംഭിച്ച് 1599-ൽ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണ കീഴ്പ്പെടുത്തലിൽ അവസാനിച്ച മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ ബന്ധം പ്രചരിപ്പിച്ചത് മെത്രാൻ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഗ്രീക്കോ-റോമൻ (ഹെലനിക്) ക്രിസ്തുമത ഭരണക്രമമായിരുന്നു. 1653-ലെ ഐതിഹാസികമായ കുന്നൻകുരിശു സത്യത്തിലൂടെ റോമാ നുകം വലിച്ചെറിഞ്ഞു നസ്രാണികൾ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചെങ്കിലും അപ്പോഴേയ്ക്കും, ഒരു മെത്രാൻ അനിവാര്യമാണെന്ന ചിന്ത നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ രൂഢമൂലമായി. അന്നത്തെ തങ്ങളുടെ ജാതിക്കുതലവനായ പകലോമറ്റത്തു തോമ്മാ അർക്കദ്യക്കോനെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയാണ് അന്നത്തെ പ്രതിസന്ധി തരണം ചെയ്തത്. അതോടെ നസ്രാണികളുടെ ജാതിക്കുകത്തനാരുടെ വൈദിക സ്ഥാനം, ‘എപ്പിസ്കോപ്പാ’ ആയി പരിവർത്തനം ചെയ്തു. ക്രിസ്തുവർഷം 1663 മുതൽ ബന്ധംകൂടിയ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയും ഹെലനിക്ക് ചട്ടക്കൂട് പിന്തുടർന്നതിനാൽ ഈ സംവിധാനം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു.

ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുത, ഈ പ്രക്രിയയിൽ മലങ്കര പള്ളിയോഗം തളരുന്നതിനു പകരം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുകയായിരുന്നു എന്നതാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ നടപ്പിലാക്കിയ സഭാഘടന നസ്രാണികളെ പ്രാദേശിക യോഗങ്ങൾക്കുപരി ഒരു *കേന്ദ്രീകൃത സഭ* എന്ന നിലയിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് മുതൽ അര നൂറ്റാണ്ടുകാലം റോമൻ കത്തോലിക്കാ അധികൃതർ കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചിട്ടും മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. കുന്നൻകുരിശ് സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനം ഉൾപ്പെടെ 17-18 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ എല്ലാം കൈക്കൊണ്ടത് മലങ്കര പള്ളിയോഗമാ

യിരുന്നു.

ഇക്കാലത്തൊന്നും ഒരു ലിഖിത ഭരണ ഘടനയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല പള്ളിയോഗങ്ങളും മലങ്കര പള്ളിയോഗങ്ങളും നടന്നുവന്നിരുന്നത്. *എടത്തിലെ മര്യാദ* എന്ന കീഴ്വഴക്കങ്ങളായിരുന്നു പള്ളി ഭരണത്തിന്റെ നിയമം. ഇടവകപ്പള്ളികളിൽ കത്തനാരുമാരും കൈക്കാരന്മാരും കൈകാര്യകർതൃത്വം നടത്തിവന്നത് പലയിടത്തും ദുഷിക്കാൻ തുടങ്ങി. തറവാട്ടുമുപ്പന്മാരുടെ പള്ളിയോഗം പലയിടത്തും ദുർബലമായി. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1809 ഓഗസ്റ്റ് 13-നു കൂടിയ മലങ്കര പള്ളിയോഗം *കണ്ടനാട്ടു പടിയോല*യിലൂടെ ഇടവകപ്പള്ളി ഭരണത്തിന് ചില മാർഗ്ഗരേഖകൾ സൃഷ്ടിച്ചത്. അതനുസരിച്ച് പള്ളികളിലൊക്കെയും പള്ളിയോഗം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന *കൈക്കാര സമതികൾ* നിലവിൽ വന്നു. *മാറാക്കൈസ്ഥാന*ത്തിനു പകരം കൈക്കാരന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രീതിയായി. മാത്രമല്ല, കൈക്കാരന്മാർ പ്രതിവർഷം *യോഗത്തേയും മെത്രാനേയും* കണക്കുബോധിപ്പിക്കണമെന്നും നിബന്ധനയായി. 1853-ലെ *ചട്ടവര്‍ഗ്ഗോല* ഇടവകഭരണം കൂടുതൽ സുതാര്യമാക്കി.

ഇക്കാലത്തൊന്നും പൊതുസഭയുടെ ഭരണത്തിനു പ്രത്യേക നിയമങ്ങളൊന്നും നിർമ്മിച്ചില്ല. ഭരിക്കാൻ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. 1808-ൽ വട്ടപ്പണം നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും പലിശ ലഭിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. 1815-ൽ കോട്ടയത്തു സെമിനാരി സ്ഥാപിതമായി. എങ്കിലും അവിടുത്തെ ദൈനാദിനഭരണം താമസിയാതെ ബ്രിട്ടീഷ് മിഷനറിമാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. അവശ്യ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മലങ്കര പള്ളിയോഗം കൂടി തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തുവന്നു. അതിനാൽ പൊതുഭരണവ്യവസ്ഥകളൊന്നും രൂപപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ, ഇതിനിടയിൽ അപകടകരമായ മറ്റൊരു പ്രവണത സംജാതമായി. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരുടെ ചുവടുപിടിച്ച് മലങ്കരമെത്രാന്മാരും *ഏകനായകത്വത്തിലേക്ക്* വഴുതിവീണു. ഈ പ്രക്രിയയ്ക്ക് നിയമപരമായ പിൻബലമൊന്നുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ 17-19 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ അന്തഃചിദ്രം മൂലം *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന് ഇതിനെതിരെ ഫലപ്രദമായി പ്രതികരിക്കാനായില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയായപ്പോഴേക്കും *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* അസ്തപ്രഭമായി.

പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യുസ് അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ യോഗ സമ്മതം കൂടാതെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും 1842-ൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയും 1848-ലെ കൊല്ലം പഞ്ചായത്തു വിധിയിലൂടെ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ *മെത്രാധിപത്യ* പ്രവണത രൂക്ഷമായി. അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ എതിർപ്പിന്റെ കുന്നമുന ഉയർന്നുവരാനും പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ സ്ഥാനമേറ്റു വളരാനുമുള്ള പ്രധാന കാരണം, ദീർഘമായ തന്റെ ഭരണകാലത്ത് (1848-1877) രണ്ടു പ്രാവശ്യം മാത്രമാണ് മാർ മാത്യുസ് അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടിയത് എന്നതാണ്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിലെ രേഖകളിൽ ആവർത്തിച്ചുവരുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണ് മെത്രാന്മാരുടെ *ഏകനായകത്വത്തിനു ഒരു എതിർ ശക്തി* ഉയർന്നുവരണമെന്ന ആവശ്യം. മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ പുനരുജ്ജീവനമായിരുന്നു നസ്രാണികളുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന് പിൽക്കാല നടപടികളിൽനിന്നും വ്യക്തം. കാലത്തിന്റെ ഈ ചുവരെഴുത്ത് മാർ മാത്യുസ് അത്താനാസ്യോസും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പക്ഷേ തൊട്ടുമുമ്പിലെ അര നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ട് മലങ്കരയിലെ പള്ളികളുടെ എണ്ണം അഭൂതപൂർവം വർദ്ധിച്ചിരുന്നതിനാൽ മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിനു പഴയതുപോലുള്ള കാര്യക്ഷമത ഉണ്ടാവില്ല എന്നും വ്യക്തമായിരുന്നു. കുറേക്കൂടി ചെറിയ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു ആവശ്യം.

1869-ൽ വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ 33 വർഷത്തെ പലിശയും 1840-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധിപ്രകാരം നസ്രാണികൾക്കു അവകാശപ്പെട്ട സാഖ്യയുമടക്കം അതിഭീമമായ ഒരു തുക മാർ മാത്യുസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

കൈകളിലെത്തി. അതിന്റെ വിനിയോഗത്തെക്കുറിച്ച് അലോചിക്കുവാൻ മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാൻ അദ്ദേഹം പല കാരണങ്ങളാൽ നിർബന്ധിതനായി. തുടർന്ന് 1869-നു കൊല്ലം 1045-മാണ്ട് ധനു മാസം 16-നു കോട്ടയത്തു സെമിനാരിയിൽനിന്നും ... *എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാതെയും, നിങ്ങളൊടു ആലോചിച്ചുറയ്ക്കാതെയും ചെയ്യുന്നതിനു നമുക്കു ഒട്ടും മനസ്സില്ലാ. എന്നുതന്നെയുമല്ല, സിമ്മനാരിയും നമ്മുടെ സമൂഹവും ഇടപെട്ടു, മെലിൽ ചെഴുങ്ങുന്ന സകലവും, സർക്കാരു മൂലാന്തിരം ലെഭിയ്ക്കപ്പെടേണ്ടുന്നവയും, നിങ്ങളുടെ ആലോചനകൂടാതെ ആകരുതെന്നു നാം ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു. ... നിങ്ങൾ യോഗമായി കൂടി, നിങ്ങൾക്കു മനൊത്യാപ്തി ഉള്ളവരും, യോഗ്യന്മാരെന്നു നിങ്ങൾക്കു സമ്മതം വന്നിട്ടുള്ളവരുമായ, ഒരു കത്തനാരെയും, രണ്ടു മാപ്പിളമാരെയും, മകര മാസം 24-നു സിമ്മനാരിയിൽ എത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം അയയ്ക്കുന്നതുമല്ലാതെ, ആ വിവരത്തിനു നിങ്ങളുടെ കുറിയും അവരുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തയയ്ക്കണം. ...* എന്നു എല്ലാ പള്ളികൾക്കും കല്പന അയച്ചു.

ഈ കല്പന അനുസരിച്ചു 1870 ഫെബ്രുവരി ഏഴിനു കൂടിയ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ രണ്ടാമതു നിശ്ചയമായി ... *സിമ്മനാരി ഇടപെട്ടും, സഭ ഇടപെട്ടും ഉള്ള കാർയ്യ്യം വീഴ്ച കൂടാതെയും, ദീർഗമായും നടപ്പാക്കാൻവെണ്ടി, ഈ സഭയ്ക്കു ഇനിമെൽ ഒരു ആലോചനകൂട്ടം വെണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ കൂട്ടം, മെല്പട്ടക്കാരും, പട്ടക്കാരും, ജനങ്ങളുമായി ഇരിയ്ക്കണം. ...* എന്നു പാസാക്കി. പക്ഷേ ടി കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ പള്ളിയോഗം തിരഞ്ഞെടുത്തില്ല. അവരെ പിന്നീട് സേചരാനുസൃതം മാർ മാത്യുസ് അത്താനാസ്യോസ് നിയമിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ... *ആലോചനക്കാരരുടെ തലവൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ മെത്രാപൌലീത്താ, മണർക്കാട്ട പള്ളിയിൽ വെങ്കിടത്തു മത്തായി കത്തനാ‍രച്ചൻ, ചെപ്പാട്ടു പള്ളിയിൽ പുത്തൻവീട്ടിൽ പീലിപ്പൊസു കത്തനാര, കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ കരവട്ടു കൊറി ശെമദാൻ കത്തനാര, കല്ലുശെരി പള്ളിയിൽ കടവിൽ തൊമ്മാ കത്തനാര, പുതുപള്ളി പള്ളിയിൽ പടിഞ്ഞാറെകുറ്റു ഗിവറുഗീസു കത്തനാര, കരിങ്ങാശു പള്ളിയിൽ കുറ്റിയ്ക്കാട്ടിൽ ഗിവറുഗീസു കത്തനാര, നിരണത്തു പള്ളിയിൽ കുറിച്ചിയത്തു മത്തായി കത്തനാര, കരിങ്ങാശെ പള്ളിയിൽ കുറ്റിയ്ക്കാട്ടിൽ ഗിവറുഗീസ കത്തനാര, നിരണത്തു പള്ളിയിൽ കുറിച്ചിയത്തു മത്തായി കത്തനാര, കരിങ്ങാശെ പള്ളിയിൽ കുറ്റിയ്ക്കാട്ടിൽ ഗിവറുഗീസ കത്തനാര, സിമ്മനാരിൽ പാഠിപ്പിക്കുന്നതിനു നിയമിച്ച ചെറുകരെ പീലിപ്പൊസു കത്തനാര, കുരൻ പൗലുസു കത്തനാര, വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ ജാമ്യക്കാരനാകുന്ന പുന്നത്ര അലക്കുസന്ത്ര യൊസു കത്തനാര, നിരണത്തു ഇലഞ്ഞിക്കൽ ചാക്കൊ, പുതിയകാവിൽ പൊളച്ചറിയ്ക്കൽ ഉമ്മൻ, കണ്ടനാട്ടു തുകലൻ പൌലൊസു, കൊട്ടയത്തു കൊച്ചുപുരയ്ക്കൽ ഉത്സപ്പു മുതൽപിടി യ്ക്കാരൻ, മെല്പടിയിൽ പനപുന്നയിൽ ഇട്ടി ചെറിയ, ചെങ്ങന്നൂരു കൊട്ടുരടെത്തു മാമ്മൻ, പുതുപള്ളിൽ വല്ലുാഴത്തിൽ പീലിപ്പൊസ, സിമ്മനാരിൽ മുതൽപിടി‍യ്ക്കാരൻ കുന്നുംപുറത്തു ഉലഹന്നാൻ. ...* എന്നിവർ ആയിരുന്നു.

ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന *മാർ അത്താനാസ്യോസ മെത്രാപൌലീത്താ* മാർത്തോമ്മാ സഭാ സ്ഥാപകൻ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് ആണ്. *കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ കരവട്ടു കൊറി ശെമദാൻ കത്തനാര, കുരൻ പൗലുസു കത്തനാര* എന്നിവർ പിന്നീട് പ. പ്രത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് മേല്പട്ട സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയ കരവട്ടുവീട്ടിൽ ശെമവോൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, കടവിൽ പൗലുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നിവരാണ്.

സെമിനാരി വിദ്യാഭ്യാസം പുനരാരംഭിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റിയും വട്ടിപ്പണപലിശയുടെ വിനിയോഗത്തെപ്പറ്റിയും നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു പിരിഞ്ഞ ഈ സമിതി പിന്നീട് 1871 മിഥുനം 10-നു കോട്ടയത്തു സെമിനാരിയിൽ കൂടി. ... *മുൻ 1045-മാണ്ട ഇടവ മാസം 1-നു മുതൽ 1046-ന്ന ഇടവമാസംവരെ...* യുള്ള കണക്കു പാസാക്കി. മറ്റു ചില നിശ്ചയങ്ങൾ

കൂടിയെടുത്തു പിരിഞ്ഞ ഈ ആലോചനാക്കൂട്ടം അതോടെ അസ്തമിച്ചു.

മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിനു അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ സ്ഥിതിഗതികൾ സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ജനങ്ങളെ കൂടെ നിർത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും മലങ്കരപള്ളിയോഗത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ബോദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം *1873-മാണ്ടു ചിങ്ങം മാസം 25-നുക്കു, കൊല്ലം 1049-മാണ്ടു ചിങ്ങമാസം 27-നു, പരുമലെവച്ചു സുറിയാനി കൃസ്ത്യാനികളുടെ* ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു അസോസിയേഷൻ രൂപീകരിച്ചു. ടി യോഗത്തിന്റെ അഞ്ചാമതു നിശ്ചയമായി ... *സുറിയാനി കൃസ്ത്യാനി അസൊസിയേഷനിൽ ചെർന്നവരെല്ലാവരുംകൂടെ ഒന്നിച്ചു കൂടുന്നതിനും, കാർയ്യ്യാദികൾ നടത്തുന്നതിനും വളരെ പ്രയാസമുള്ളതാകയാൽ, അവരിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും, ഈ കാർയ്യ്യാദികൾ നടത്തുന്നതിന്നു ശെഷിയുള്ളവരായി, നാലു പട്ടക്കാരെയും എട്ടയ്മെനികളെയും കമ്മിറ്റിക്കാരരായി നിശ്ചയിയ്ക്കൊണ്ടതാകുന്നു ...* എന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

1870-ലെ കോട്ടയത്തു സെമിനാരി, 1873-ലെ പരുമല സെമിനാരി എന്നിവിടങ്ങളിൽ കൂടിയ ആലോചനാക്കൂട്ടങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രകടമായ വൈജാത്യം വൈദിക - അ‍വൈദിക അനുപാതമാണ്. 11 വൈദികരും 8 അ‍വൈദികരുമാണ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ കമ്മിറ്റിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതേസമയം ഇവർ യഥാക്രമം നാലും എട്ടുമായാണ് പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയിച്ചത്. 1995-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതുവരെ 1934-ലെ ഭരണഘടന അനുസരിച്ച് മലങ്കര അസോസിയേഷനിലെ വൈദിക - അ‍വൈദിക അനുപാതം ഇതേ 1:2 എന്നതു തന്നെയാണ്. 1995-ൽ സുപ്രീംകോടതി വരുത്തിയ ഭേദഗതി അനുസരിച്ച് അ‍വൈദിക അനുപാതം വീണ്ടും വർദ്ധിച്ചു. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്നവരടക്കം ഇന്നും ഈ 1:2 നിരക്ക് തുടരുകയാണ്.

ഈ യോഗ നിശ്ചയമനുസരിച്ച് പിറ്റേന്ന് ചിങ്ങമാസം 27-നു പരുമലെത്തന്നെ പുതിയ അസോസിയേഷൻ കൂടി. ... *കൊനാട്ടു ഗീവർഗീസു മല്പാൻ, പനയ്ക്കൽ യാക്കൊബായ കത്തനാര, എളന്നൂരുത്തിൽ പീലിപ്പൊസു കത്തനാര, വെളിയത്തു കൊറപ്പിസ്തൊപ്പാ, പനയ്ക്കൽ അയിപ്പൂരൂ, മല്കി മക്കദീശാ ഗബ്രിയെൽ, കല്ലറയ്ക്കൽ കൊരാ, കുന്നുംപുറത്തു കൊരകൂർയ്യുൻ, അറയ്ക്കൽപറമ്പിൽ യാക്കൊബ, ചിറക്കടവിൽ കൊച്ചുകൊരൂള, കളപുരയ്ക്കൽ യാക്കൊബ, പുത്തുപ്പള്ളി ഗീവറുഗീസ്റ്റു, ഇവരെ കമ്മട്ടിക്കാരായി തിരിഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും, കുന്നുംപുറത്തു കൊര ഉലഹന്നനും, എലഞ്ഞിയ്ക്കുന്ന കുർയ്യുൻ തൊമ്മിയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കൂട്ടം ഏകമനസൊടെ സമ്മതിച്ചു. ...*

മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ കമ്മിറ്റിയിൽ മൂന്നു പേർ - രണ്ടു സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകരും സെമിനാരി മുതൽപ്പിടി‍യും - എത്തുന്നത് സ്ഥാനന്യായേനയാണ് . അത്തരം സ്ഥാനങ്ങളൊന്നും തന്റെ പക്ഷത്ത് നിലവിലില്ലാത്തതിനാൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കമ്മിറ്റിയിൽ അങ്ങനെ ആരും ഉണ്ടായില്ല. 1873 സെപ്റ്റംബർ എട്ടിലെ പരുമല സുന്നഹദോസ് കമ്മിറ്റിക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും ഭരിക്കുന്ന മെത്രാൻ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ സഭയുടെ ജനായത്ത സംവിധാനത്തെപ്പറ്റി തികച്ചും ബോധവാനായിരുന്നു. റോമിലെ വി. ക്ലീമീസിന്റെ *എപ്പിസ്കോപ്പാ ഇല്ലാതെ സഭയില്ല* എന്ന നിർവചനത്തിനു അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്ത *സഭയില്ലാതെ മെത്രാനുമില്ല* എന്ന പുരണം മാത്രം മതി അതു വ്യക്തമാക്കാൻ. എങ്കിലും പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങൾ നടപ്പായില്ല. അതിനു പരിത്രപരവും നിയമപരവുമായ പല കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്.

(തുടരും)

“ജനങ്ങളുടെ മുന്നേറ്റശക്തിയാണ് വേണ്ടത്. ജനശക്തി വേണ്ട രീതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കണം. ജനാധിഷ്ഠിതമായ വലിയ മുന്നേറ്റത്തിനു സഹായിക്കുന്ന ശക്തി ഉയർന്നുവരണം. ഇരുട്ടു വർദ്ധിക്കുന്ന സമയം. ജനങ്ങൾ അക്ഷമരായി കഴിഞ്ഞു. സഹിക്കാൻ മേലാത്ത സ്ഥിതി വന്നാൽ ജനങ്ങൾ ഇളകും. ജനങ്ങൾ ഇളകണം. ഇതിനു കഴിയുന്ന ഒരു പുതിയ ബദൽശക്തി ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.”

- പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

അവൈദിക നേതൃത്വത്തിലെ അശാധമായ നിലവാരത്തകർച്ച

ആരാണു മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയിലെ ഇന്നത്തെ അവൈദിക നേതാവ് എന്ന് ഒരു കിസ് മതസരത്തിൽ (വിജ്ഞാന പരിശോധന സംബന്ധിച്ച ചോദ്യം) ചോദിച്ചാൽ സഭാംഗങ്ങളിൽ ആർക്കുംതന്നെ, ഭൃതക്കണ്ണാടിയുടെ സഹായത്താൽപോലും ഉത്തരം പറയാനാവാത്ത സ്ഥിതിവിശേഷമാണു സംജാതമായിരിക്കുന്നത്. മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ “ആരാ നിങ്ങളെ നേതാവ്; എന്താ നിങ്ങളെ പരിപാടി” എന്നു പണ്ട് രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് ആരോ ആരാഞ്ഞതുപോലെ ആ ചോദ്യത്തിനും ഇന്നു സഭയിലും പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മൗലിക വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തി ഈ സഭയിൽനിന്നു പാലക്കുന്നത് ഏബ്രഹാം മല്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പിരിഞ്ഞു പോയ മാർത്തോമ്മാ വിഭാഗത്തിനും, റാന്നി പെരുന്നാടു ബഥനി ആശ്രമ സ്ഥാപകരിൽ ഒരാളായ മാർ ഈവാനിയോസ് ആരംഭിച്ച റീത്തു പ്രസ്ഥാനത്തിനും, പുത്തൻകുരിശു കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കായുടെ പുത്തൻ വിഭാഗത്തിനും ക്നാനായ ഭദ്രാസനത്തിനും, തൊഴിയൂർ സ്വതന്ത്ര സഭാ വിഭാഗത്തിനും കൽദായ വിഭാഗത്തിനും ഇന്നു സമുന്നത നേതൃത്വ രാഹിത്യം ഉണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണ്. വേണ്ടത്ര യോഗ്യതയുള്ള അവൈദികരുടെ അഭാവത്തിൽ ഷബ്ബന്മാരെപ്പോലും നേതാവായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരും ഇന്നുണ്ട്. സിറിയയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും പള്ളികളും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആസ്ഥാനവും എല്ലാം ഭീകരന്മാരുടെ ബോംബാക്രമണങ്ങൾകൊണ്ടും രാസായുധ പ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ടും തുടച്ചു നീക്കപ്പെട്ടതിനാൽ അവിടെ നേതൃത്വപ്രശ്നം വൈദിക-അവൈദിക തലങ്ങളിൽ ഒട്ടും ഇല്ല.

“മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച മലങ്കരസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ ആയുധാഭ്യാസത്തിലും കലാവിദ്യകളിലും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയിലും ഹിന്ദു സ്ഥാനിലെ സദ്ദേശികളേക്കാൾ ഉൽക്കർഷം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നു. അവരിലെ കൃഷിക്കാർ തെങ്ങുകൃഷി ചെയ്തുവന്നു. കച്ചവടക്കാർ കുരുമുളകു വ്യാപാരം നടത്തി കൃബേരന്മാരായിത്തീർന്നു. പടയാളികൾ കുലീനന്മാരായ നായന്മാരേക്കാൾ മുമ്പന്മാരായിരുന്നു. കൊച്ചി രാജാവും, സാമൂതിരിപ്പാടും ഭയംകൊണ്ടോ ഉപകാരസ്മരണകൊണ്ടോ അവരുടെ പാരമ്പര്യപദവികളെ ബഹുമാനിച്ചുപോന്നു.”

സുപ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ ഗിബ്രൺ, പോർട്ടുഗീസുകാർ കേരളത്തിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പുള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതവ്യത്തിയെ സംബന്ധിച്ചു 1776-ൽ പറഞ്ഞതാണിത്. “റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ താഴ്ചയും വീഴ്ചയും” എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ 1787-ലെ പതിപ്പിന്റെ 836-ാം പേജ് കാണുക.

‘സെന്റ് തോമസിന്റെ കാലം മുതൽ ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിൽ അനിതരസാധാരണമാം വിധം സ്ഥിരമായി നിൽക്കുന്നവരും മുപ്പതിനായിരം ഭടന്മാരെ വ്യൂഹങ്ങളാക്കി നിരത്തുന്നതിനും ത്രാണിയുള്ളവരായിരുന്നു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നു’ 1599 ഡിസംബർ 21-നു ഫാ. നിക്കലാസ് പിമന്റെ എസ്. ജെ. എന്ന ജസീദ് പാതിരി ഗോവയിലെ ജസീദ് സംഘാധ്യക്ഷനയച്ച ഒരു കത്തിൽ പറയുന്നു. ഈ കത്ത് തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് മാനുവൽ രണ്ടാം വാല്യത്തിൽ (പുറം 177) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളരെയധികം വിലമതിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു നാട്ടുരാജാവിന്റെ രാജ്യത്ത് എത്രയധികം നാട്ടുക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ അത്രയധികം ചുറ്റുമുള്ള രാജാക്കന്മാർ ആ രാജാവിനെ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രൈസ്തവർ അത്രമാത്രം വിശ്വസ്തരായിരുന്നു എന്നത്രെ ഫ്രാൻസിസ് ഡെയ് എന്ന ചരിത്രകാരൻ ‘ലാൻഡ് ഓഫ് പെരുമാൾസ്’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ബാരേത്തോ എന്ന എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നത് (1645) “പുറജാതിക്കാരായ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ നസ്രാണികളെ വളരെ മേന്മയുള്ളവരായി കണ്ടിരുന്നു. അവർ അന്യരാജ്യങ്ങളുമായുള്ള കച്ചവടം, നാട്ടിലെ സൈന്യസേവനം മുതലായ ഉൽകൃഷ്ട ജീവിതവ്യത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു.” മറ്റൊരു പ്രമുഖ ചരിത്രകാരനായ ഹൗ പറയുന്നത് “സുറിയാനിക്കാർ ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ എണ്ണ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നവരും സന്ധിബന്ധങ്ങളിലെല്ലാം എണ്ണതേച്ചു തിരുമ്മുന്നവരുമാകയാൽ അവർ വളരെ മെയ്‌വഴക്കമുള്ളവരും നല്ല ചൂണക്കുട്ടികളുമാണ്. സുറിയാനിക്കാരുടെ വിശ്വസ്തത, സത്യസന്ധത, സാമർത്ഥ്യം, സൈനികപ്രാഗല്ഭ്യം എന്നിവയെ ഭരണാധികാരികൾ വിലമതിക്കുകയും സമാശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. അവർ എപ്പോഴും ശാന്തന്മാരുമായിരുന്നു” (ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്തുമതചരിത്രം, പേജ് 324). ഒരു നാട്ടുരാജാവിന്റെ ശക്തി തന്റെ

കെ. വി. മാമ്മൻ, കോട്ടയ്ക്കൽ, മാങ്ങാനം

ആധുനിക കാലഘട്ടം ആയപ്പോഴേയ്ക്കും സഭാസന്േഹം, ദൈവഭയം എന്നിവയേക്കാളുപരി തന്റേടവും തടിമിടുകൂും അടവുകളും കരുനീക്കങ്ങളും ഒക്കെയായി നേതൃത്വത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുവരുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഗുണവിശേഷങ്ങൾ.

സൈന്യത്തിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഖ്യയെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു എന്നു കേരളീയ ചരിത്രകാരന്മാരായ ഇട്ടുപ്പ് റൈട്ടർ, റവ. കുര്യൻ പാദ്രി, പത്മനാഭമേനോൻ, ആർ. നാരായണ പണിക്കർ മുതലായവരുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

അടിയുറച്ച ഹൈന്ദവ സംസ്കാരത്തിനോ ശക്തരും വിദേശികളുമായ പോർട്ടുഗീസ്, ഡച്ച്, ഫ്രഞ്ച്, ഇംഗ്ലീഷ് ജനതകൾക്കോ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവരെ പൂർണ്ണമായി അടിച്ചമർത്തി ഇഷ്ടാനുസരണം ഭരിക്കാൻ സാധിക്കാഞ്ഞത് അവൈദിക സമൂഹത്തിന്റെ ശക്തമായ ചെറുത്തുനിൽപ്പുകൊണ്ടാണെന്നു ഇന്നുവരെയുള്ള ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. ചതുരോപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ച പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കടന്നാക്രമണത്തെ ഒടുവിൽ കുന്നൻകുരിശു സത്യം കൊണ്ടല്ലേ നസ്രാണികൾ തടഞ്ഞത്. കേരളത്തിലെ നസ്രാണികളെ കീഴടക്കാൻ ശ്രമിച്ച വമ്പന്മാരായ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ മാവേലിക്കര പടിയോലയാകുന്ന പടവാളുകൊണ്ടു വരച്ചവരയിൽ നിറുത്താനും നമ്മുടെ പൂർവ്വികർക്കു സാധിച്ചു. അർക്കിയാക്കോന്മാരും പിന്നീടു മെത്രാന്മാരും ആവശ്യമായ നേതൃത്വം നൽകി എങ്കിലും ശക്തരും പോരാട്ടശേഷിയുള്ള നസ്രാണി യുവാക്കളുമാണു മലങ്കരസഭയെ ഒരു കോട്ടപോലെ നിന്നു കൊണ്ടു രക്ഷിച്ചത്. ഇതിനിടയിൽ ഒട്ടധികം പേർ വീരചരമടയുകയും തടവുകാരാക്കപ്പെടുകയും സഭാമാറ്റത്തിനു വിധേയരാകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഒരു സഭയുടെ യഥാർത്ഥ ശക്തി അതിലെ സഭാസന്േഹികളും ധാർമ്മിക ജീവിതത്തിനും ദൈവികകല്പനകൾക്കും സനാതന മൂല്യങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നവരുമാണ്. പ്രയാസവേളകളിലും നല്ല കാലങ്ങളിലും അവർ സഭയെ പിൻതാങ്ങി ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുൻപന്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉന്നതമായ ദർശനമില്ലാതെ ജനം എവിടെ ജീവിക്കുന്നുവോ അവിടെ അവർ നശിക്കുമെന്നു എടുത്തുപറയേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ.

പത്തൊൻപതും ഇരുപതും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മലങ്കരസഭ നേരിട്ട പ്രശ്നങ്ങൾ ഗുരുതരങ്ങളും സഭയുടെ ഭാവിയെ സാരമായി ബാധിച്ചു അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു തടയിട്ടതുമാണ്. എന്നാൽ സംഭവങ്ങളുടെ ഗുരുതരസ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കിയ അവൈദിക നേതാക്കളും ജനങ്ങളും സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ പിമ്പിൽ പാറപോലെ ഉറച്ചുനിന്ന് അവർക്കു ശക്തമായ പിൻബലം നൽകിയപ്പോൾ മലപോലെ വന്ന ഭീഷണികൾ എലിപോലെ ഓടിമറഞ്ഞു എന്നതാണു യാഥാർത്ഥ്യം. സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കടന്നാക്രമങ്ങളും അധികാരമോഹങ്ങളും അതിരറ്റദ്രവ്യഗ്രഹവും സഭയേയും പള്ളികളേയും കാൽകീഴാക്കാനും നടത്തിയ നെറികെട്ട കൂത്രന്ങ്ങളെ മലങ്കരസഭാധ്യക്ഷന്മാരും അവരെ ധീരപോരാളികളെപ്പോലെ സംരക്ഷിച്ച അവൈദികരും ചേർന്നു പരാജയപ്പെടുത്തി. അധികാരമോഹ തിമിരം ബാധിച്ച പാത്രിയർക്കീസന്മാരെ ലക്ഷ്മണരേഖയ്ക്കപ്പുറത്തു നിറുത്താനും കടലിനക്കരെത്തന്നെ തളച്ചിടാനും മലങ്കരസഭയ്ക്കു സാധിച്ചത് ധീരരായ നസ്രാണി നേതാക്കളുടെ സഭാസന്േഹത്താൽ തിളച്ചുമറിഞ്ഞ സിരകളിലെ ചൂടുരക്തത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നു ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു.

അന്യായമായ കേസുകൾ ഒന്നിനുപുറമേ മറ്റൊന്ന് എന്ന വിധത്തിൽ കൊടുത്തു മലങ്കര സഭയെ എല്ലാ തലത്തിലും ക്ഷീണിപ്പിച്ചപ്പോൾ വേണ്ടത്ര പണവും ഉപദേശങ്ങളും നൽകി സഭയുടെ നിലപാടുകളെ ഉറപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചതു അവൈദികരുടെ അകമഴിഞ്ഞ സാമ്പത്തിക സഹായം കൊണ്ടാണ്. മലങ്കരസഭ കേസുനടത്തിയത് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശയ്ക്കുവേണ്ടിയാണെന്നു വിവരദോഷികൾ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ കേസുകളുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം മലങ്കര സഭയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം അന്യനം പരിരക്ഷിക്കാനും തദ്വാരാ സഭയുടെ ക്രിസ്തീയ ദൗത്യം അഭംഗം നിർവഹിക്കുവാനുമാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി രാപകലെന്യേ ദൈവാശ്രയത്തോടും ലക്ഷ്യബോധത്തോടും കണ്ണുനീർ താഴ്‌വരയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച മലങ്കരസഭാ ഭാസുരന്റെ ചുറ്റും സുര്യന്റെ നാലുവശത്തും പ്രഭ തുകി നിൽക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു പറ്റം അവൈദിക നേതാക്കൾ നില കൊണ്ടു ശക്തി പകർന്നപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പോലെ എല്ലാ അധികാരങ്ങളുമുള്ള കാതോലിക്കാ മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായി. കാതോലിക്കായും കാതോലിക്കേറ്റും മലങ്കരയിൽ

പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസിനു ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ നൽകിയിരുന്ന ആത്മിക അധികാരവും സ്ഥാനമഹിമയും എല്ലാം അസ്തമിച്ചു. സഭാധ്യക്ഷനായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ വിമലകരങ്ങൾക്കു ശക്തി പകർന്ന ഒട്ടധികം പ്രമുഖ വ്യക്തികളിൽ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, ഇ. ജെ. ജോൺ, ഇ. ജെ. പീലിപ്പോസ്, ഒ. എം. ചെറിയാൻ, എ. എം. വർക്കി, മൂക്കഞ്ചേരിൽ എം. പി. വർക്കി, എം. എ. ചാക്കോ, പത്രോസ് മത്തായി, മാരേട്ട് എ. പീലിപ്പോസ് ജഡ്ജി, ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എം. വറുഗീസ് മുതലായവരെ സഭയ്ക്കു ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മേല്പട്ടക്കാർക്കു കൂടുതൽ അധികാരം നൽകുന്ന സഭാഭരണഘടന തയ്യാറാക്കി എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് അതു പാസ്സാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നതു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പിന്താങ്ങിവന്ന ശക്തരും സഭാസന്േഹികളുമായ അവൈദിക നേതാക്കളുടെ എതിർപ്പുകൊണ്ടാണെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സെക്രട്ടറി *ദിവ്യശ്രീ മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരുടെ സഭാസ്മരണകളിൽ* പറയുന്നുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലശേഷം 1934-ൽ സഭാഭരണഘടന അംഗീകരിക്കുകയും കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം കൂടി നൽകുകയും ചെയ്തത് മേധാശക്തിയുള്ള അവൈദിക നേതാക്കൾ കൂട്ടായി ആലോചിച്ചു കൊണ്ടാണെന്നും ഓർക്കണം.

തിരു-കൊച്ചി ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്നു 1951-ൽ ഉണ്ടായ പ്രതികൂല വിധിയെ തുടർന്നു അന്നു കൽക്കട്ടയിൽ ആയിരുന്ന ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു തിരിച്ചു വരവെ കൊട്ടാരക്കര നിന്നു കോട്ടയം വരെ അവൈദിക സഹസ്രങ്ങൾ വഴിനീളെയും കോട്ടയത്തും നൽകിയ വമ്പിച്ച വരവേൽപ്പു സഭാചരിത്രത്തിലെ തിളക്കമാർന്ന ഒരു സംഭവമാണ്. തോൽവി മൂലം സ്വാഭാവികമായി വിഷാദവും മനഃപ്രയാസവും ഉണ്ടായ കാതോലിക്കാ ബാവാ പരാജയത്തിലും വിജയസോപാനത്തിൽ ആരൂഢനായ ഒരു ചിത്രമാണ് ഈ വമ്പിച്ച സ്വീകരണ ഘോഷയാത്ര വരച്ചു കാട്ടിയത്.

കൂടാതെ തോറ്റ നേതാവിനു വിജയിച്ച പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളിൽ നൽകപ്പെട്ട (വിശിഷ്യ കുറുപ്പംപടിയിലും പിറവത്തും മറ്റും നൽകിയ) സ്വീകരണങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങളിൽ ഉത്സാഹത്തിന്റെയും ശുഭപ്രതീക്ഷയുടെയും ആശാകിരണങ്ങളാണു വർഷിച്ചതെന്നു അവയിൽ സംബന്ധിച്ച എനിക്കു തറപ്പിച്ചു പറയാൻ സാധിക്കും. റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും നിന്നുകൊണ്ടു കുറുപ്പംപടിക്കാർ പെരുമ്പാവൂർ മുതൽ സമ്മേളനരംഗമായ പ്രള

“മോശയുടെ വടി സ്ത്രീബായുടെ മുൻകുറി ആയിരുന്നു. യിസ്രായേൽ ജനം ഫറവോന്റെ അടിമയിൽ കിടന്ന് വളരെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ അവരെ രക്ഷിക്കാനായി ദൈവം മോശയെ അയച്ചപ്പോൾ ഫറവോനോട് എതിർക്കാനായി സൈന്യത്തെക്കൂടി മോശയോടുകൂടി അയച്ചില്ല. പകരം ഒരു വടിയാണ് മോശയ്ക്ക് കൊടുത്തത്. അത് സാധാരണ വടി മാത്രമായിരുന്നു. ആട്ടിടയന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന വടി. മോശ ഒരു ആട്ടിടയനായിരുന്നുവല്ലോ. ആ ജോലിക്കായി അവന്റെ കൈവശമിരുന്ന വടി തന്നെയായിരുന്നു അത്. ദൈവം അതിനെ അനുഗ്രഹിച്ച് മോശയ്ക്കു കൊടുത്തു. യിസ്രായേൽ ജനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി അയച്ച മോശയ്ക്ക് അതിനുള്ള ആയുധമായി ദൈവം കൊടുത്തത് ഒരു വടി മാത്രമായിരുന്നു.”

- പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

വി. സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന

ദൈവപുത്രാ, വിശുദ്ധ സഭയ്ക്കു നിരപ്പു കൊടുക്കുകയും അതിൽ നിന്നു ദുഷ്ട ഭിന്നതകളെയും പിരിച്ചിലുകളെയും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യണമെ. തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അതിന്റെ വാതിലുകളെ നിന്റെ സ്ത്രീബായാൽ മൃദു വയ്ക്കണമെ. തർക്കക്കാരുടെ കലഹിപ്പിക്കുന്ന തർക്കം അതിൽ പ്രവേശിക്കയും അരുതേ.

മ്ശിഹാരാജാവേ, വിശുദ്ധസഭ നിന്നാൽ ഉയർത്തപ്പെടുകയും അതിലെ തലവന്മാരും ശുശ്രൂഷകന്മാരും നിരപ്പാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെ.

കർത്താവേ, വിശുദ്ധ സഭയിൽ സമാധാനം വർദ്ധിക്കയും അതിന്റെ കൂട്ടം ആർപ്പുവിളിക്കയും, അതിന്റെ മക്കൾ സന്തോഷിക്കയും, അതിന്റെ തല ഉയർത്തപ്പെടുകയും, അതിന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിക്കയും, അതിന്റെ കിരീടത്തിന് ഉന്നതി ലഭിക്കയും, അതിന്റെ മടി നിറയുകയും, അതിന്റെ മക്കൾ വർദ്ധിക്കയും, അതിന്റെ ശത്രുക്കൾ വീണുപോകയും ചെയ്യണമെ. അതിന്റെ ശത്രുക്കൾ ലലജിക്കയും, അതിന്റെ മക്കളിൽ അത് സന്തോഷിക്കയും, അതിന്റെ കൂട്ടങ്ങളിൽ അത് ആനന്ദിക്കയും, അതിന്റെ ഭരണക്കാരിൽ അത് ഇമ്പപ്പെടുകയും ചെയ്യുമാറാകണമെ. അതിനെ പുതുതാക്കുന്നവർ മഹത്വത്തിന്റെ ശബ്ദങ്ങളാൽ അതിൽ സ്തുതിപാടുമാറാകണമെ.

ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, നാനാഭാഗങ്ങളിലുള്ള നിന്റെ സഭയെ നീ നിരപ്പാക്കണമെ. തിരുവിഷ്ടപ്രകാരം അതിനെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഇടയന്മാരെ അതിൽ നിയമിക്കണമെ. സത്യപ്രകാശം അതിൽ ശോഭയോടെ പ്രകാശിക്കണമെ. അതു പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ രഹസ്യത്തെ സ്തോത്രം ചെയ്തു വന്ദിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനായിട്ടു സന്തോഷങ്ങളുടെ മാസങ്ങളെയും ഐശ്വര്യമുള്ള സംവത്സരങ്ങളെയും അതിനു നീ കൊടുക്കണമെ, ആമ്മീൻ.

യിക്കാടു മൈതാനംവരെ പ്രതിഷേധ മൂദ്രാവാക്യങ്ങൾ വിളിച്ചു എങ്കിലും ബാവായെ എഴുന്നള്ളിച്ചു നടത്തിയ അതിഗംഭീര ഘോഷയാത്രയുടെ ശോഭ കെടുത്താൻ എതിരാളികളുടെ നാക്കിനും വാക്കിനും തെല്ലും സാധിക്കാഞ്ഞത് സഭയിലെ പ്രബുദ്ധരായ അവൈദിക ലക്ഷങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം കൊണ്ടാണ്. സഭയെ ധീരതയോടു നയിച്ചുകൊള്ളുക എന്ന കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, സി. എം. സ്റ്റീഫൻ, സി. ഐ. നൈനാൻ, മാത്യു ഇഞ്ചക്കലോടി മുതലായ പ്രഭാഷണ തിലകന്മാരുടെ ആഹ്വാനം സഭയിലെ അവൈദിക നേതാക്കളുടെയും യുവജന വിഭാഗങ്ങളുടെയും മുഴങ്ങുന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനികൾ തന്നെയായിരുന്നു.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഒന്നാംനിര നേതാക്കളുടെയും അവരെ പിന്തുടർന്നു വന്ന രണ്ടാം നേതാക്കളുടെയും പിൻബലം കൊണ്ടാണു മൂന്നും നാലും കാതോലിക്കാമാർക്കു സഭയിൽ സമ്പൂർണ്ണ സമാധാനവും ഒട്ടധികം ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു ശക്തമായി നടപ്പാക്കാനും സാധിച്ചത്. വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം മേല്പട്ടക്കാരുടെ നഴ്സറിയായി വളർന്നു.

ആധുനിക കാലഘട്ടമായപ്പോഴേക്കും മേധാശക്തിയും കഴിവും താരതമ്യേന സഭാസന്േഹവും കുറഞ്ഞവരാണു സഭയുടെ ഭരണതലത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നതെന്നതു ചരിത്രസത്യം. സമുന്നതരായ നേതാക്കളെ വളർത്തിയെടുക്കേണ്ട ഒരു ചുമതല എന്നും സഭയ്ക്കുണ്ടെന്നും അനുസ്മരിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും ഉള്ള പല അംഗങ്ങളും സഭാതലത്തിൽ അറിവപ്പെടുന്നവരല്ലെന്നുള്ളത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. കഴിവും സഭാസന്േഹവും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയും ഉള്ളവർ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല മൂന്നാംകിടക്കാരിൽ പലരും ഉന്നതഭരണസമിതികളിൽ കടന്നുകൂടുന്നത്. ഇവരെല്ലാംതന്നെ അനീതികൾക്ക് എതിരെ ശബ്ദിക്കുന്നവരല്ല. ഈ പ്രതിഭാസം സഭയ്ക്കു നേട്ടം കൈവരുത്തുകയില്ലെന്നു സമർത്ഥിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസാചാരങ്ങളും പവിത്രമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും വേദശാസ്ത്രവും അറിയാവുന്നവരും കറയറ്റ സഭാസന്േഹം ഉള്ളവരുമായിരിക്കണം ഭരണസമിതിയിൽ വരേണ്ടത്. (വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശയായ 840 രൂപ സാങ്കേതിക കാരണത്താൽ കിട്ടാതായിട്ടു പല വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ആ വാർഷിക പലിശ വാങ്ങാനുള്ള കടലാസിൽ ഒപ്പിടുക എന്നതാണു ട്രസ്റ്റി മരുടെ മുഖ്യ ചുമതല). ആനയുടെ നെറ്റിപ്പട്ടം കണക്കെയുള്ള ഒരധികാരരഹിത പദവിയായി ഇന്നു സഭാട്രസ്റ്റി സ്ഥാനങ്ങൾ മാറി. മെത്രാൻ ട്രസ്റ്റിക്കു, സഭയ്ക്കു പ്രയോജനം ഇല്ലെന്നു കണ്ടാൽ, രണ്ടു ട്രസ്റ്റികളെയും നീക്കാമെന്നല്ലേ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കാണിച്ച മാതൃക. സഭാ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തും മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലും വോട്ടുപിടിച്ചു കയറി ഇരിക്കുന്നവരെ നിശ്ചിത കാലാവധി കഴിഞ്ഞാൽ മാറ്റി എല്ലാ നിലകളിലും കൂടുതൽ യോഗ്യതയുള്ളവരെ കണ്ടെത്തി സഭയ്ക്കു നവ ജീവൻ നൽകാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടായേ തീരു. ഇല്ലെങ്കിൽ സഭ തളരും, വളരുകയില്ല. □

മലങ്കരസഭാ ട്രസ്റ്റിമാർ

ജോൺ ഉലഹന്നൻ, കോട്ടയം

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിൽ മൂന്ന് ട്രസ്റ്റിമാരാണു ഉള്ളത്. മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി, വൈദിക ട്രസ്റ്റി, അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റി എന്നിവരാണ് ഈ സ്ഥാനികൾ.

മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി. സഭാഭരണ ഘടനയുടെ 94 മുതൽ 98 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. “മലങ്കരയുടെ ലൗകികവും ദൈവികവും ആത്മീയവുമായ ഭരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാരവാഹിത്വം ഈ ഘടനയ്ക്ക് വിധേയമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു” (വകുപ്പ് 94). “ഏതെങ്കിലും ഇടവകയ്ക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ആ ഇടവക മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിലിരിക്കുന്നതാകുന്നു” (വകുപ്പ് 95). “മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാസന ഇടവകകളുടെ പ്രത്യേക വകയല്ലാത്ത പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ മുതലായവ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നേരിട്ടുള്ള മേൽനോട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതാകുന്നു” (വകുപ്പ് 97). “കാതോലിക്കാ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം കൂടി വഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം അസോസിയേഷന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും പ്രസിഡന്റും സമുദായ സ്വത്തുക്കളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ട്രസ്റ്റിയും ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു. മലങ്കരയുള്ള എല്ലാ പള്ളികളും ഔദ്യോഗികമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് സന്ദർശിക്കാവുന്നതും ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വിവരം അറിയിച്ച് പള്ളി ഇടവക യോഗവും മെത്രാസന ഇടവകയോഗവും വിളിച്ചു കൂട്ടാവുന്നതും ആകുന്നു. കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും രണ്ട് വ്യക്തികളായി വരുമ്പോൾ അവരുടെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു” (വകുപ്പ് 98).

കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികൾ

മലങ്കരസഭയിലെ വൈദിക-അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റികളെ സംബന്ധിച്ച് സഭാഭരണഘടനയുടെ 91 മുതൽ 93 വരെയുള്ള വകുപ്പുകൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. “മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായോടു കൂടി വട്ടിപ്പണം, കോട്ടയം സുറിയാനി സെമിനാരി എന്നിതുകളുടെയും ഇതുകളിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതും ഉണ്ടാകുന്നതുമായ ആദായത്തിന്റെയും ട്രസ്റ്റികളായി രണ്ടുപേർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും അതിൽ ഒരാൾ പട്ടക്കാ‍രനും മറ്റേ ആൾ അയ്‌മേനിയും ആയിരിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു” (വകുപ്പ് 91). “മേൽപറഞ്ഞവ ഒഴിച്ചുള്ള സമുദായ സ്വത്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകൾ ഇല്ലാത്തപക്ഷം അവയുടെ ട്രസ്റ്റി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കുന്നതാകുന്നു” (വകുപ്പ് 92). “കൂട്ടുട്രസ്റ്റികളെ അസോസിയേഷൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാകുന്നു. യാതൊരു കാരണവും പറയാതെ കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളെ മാറ്റി വേറെ ട്രസ്റ്റികളെ ആക്കുന്നതിന് അസോസിയേഷന് അധികാരമുള്ളതാകുന്നു” (വകുപ്പ് 93).

1808-ൽ മലങ്കരസഭാ തലവനായിരുന്ന 7-ാം മാർത്തോമ്മാ ബ്രിട്ടീഷ് ട്രഷറിയിൽ 3000 പൂവരാഹൻ (10500 രൂപ) 8% പലിശയ്ക്ക് നിക്ഷേപിച്ചു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി തനിയെ ആയിരുന്നു വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ ഏറ്റുവാങ്ങിയിരുന്നത്. ആദ്യമായി കൂട്ടുട്രസ്റ്റിമാർ നിയമിതരാകുന്നത് 1869-ൽ ആണ്. അന്ന്

വൈദിക അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റികൾ അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇതിന് മുൻപ് തന്നെ ഔദ്യോഗികമായല്ലെങ്കിലും വൈദിക ട്രസ്റ്റിക്കു തുല്യമായ ഒരു പദവിയിൽ ഒരു വൈദികൻ മലങ്കര സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1653-ലെ കുന്നൻകുരിശു സത്യം എന്ന ആദ്യ ഭാരതീയ സാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് അന്നത്തെ സഭാതലവനായിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ പ്രഥമന്റെ സഹായിയായി വർത്തിച്ചിരുന്ന ആഞ്ഞിലിമൂട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ.

ഇതുവരെ വൈദിക - അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റി പദവികൾ വഹിച്ചിരുന്നവർ ഇവരാണ്.

വൈദിക ട്രസ്റ്റി

1869 ഒക്ടോബർ 21-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യ വൈദിക ട്രസ്റ്റി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. താഴത്ത് ചാക്കോ ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ ആയിരുന്നു ആദ്യമായി ഈ പദവി അലങ്കരിച്ചത്. 1845 നവംബർ 13 ന് കോട്ടയത്ത് ജനിച്ച ചാണ്ടപ്പിള്ള കത്തനാർ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽനിന്നും 9-ാം വയസ്സിൽ ശെമ്മാശുപട്ടവും 22-ാം വയസ്സിൽ കശ്ശീശാ പട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നിവരുടെ കൂടെ നവീകരണവിഭാഗത്തിന്റെ ശക്തനായ നേതാവായി ഇദ്ദേഹം വർത്തിച്ചു. എതിർപ്പുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും തീത്തുസ് പ്രഥമൻ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വാഴിക്കുന്നതിന് ഇദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി. സ്വന്തമായി സീയോൻകുന്നു വാങ്ങി വൈദിക സെമിനാരി (ഇപ്പോഴത്തെ മാർത്തോമ്മാ സെമിനാരി) സ്ഥാപിച്ചു. 1106 കർക്കിടകം 8-ാം തീയതി നീദ്രപ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച കോട്ടയം പഴയ ചന്തപ്പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

1886 സെപ്റ്റംബർ 11 മുതൽ 13 വരെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദിതീയൻ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ) മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗം വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് കോനാട്ട് കോരയോഹന്നാൻ മല്പാനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. പാമ്പാക്കൂട സെന്റ് ജോൺസ് വലിയപള്ളിയുടെ സ്ഥാപകനായിരുന്ന കോനാട്ട് അബ്രഹാം പ്രഥമൻ മല്പാന്റെ സഹോദരപുത്രനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ മല്പാൻ. യോഹന്നാൻ മല്പാന്റെ സഹോദരപുത്രനായിരുന്നു കോനാട്ട് ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ്. 1886 ഒക്ടോബർ 28-ന് കോനാട്ട് അബ്രഹാം പ്രഥമൻ മല്പാന്റെ ഒന്നാം ആണ്ട് ശ്രാദ്ധ ദിനത്തിൽ കോനാട്ട് കോര യോഹന്നാൻ മല്പാനെ മലങ്കര മല്പാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തി. സുറിയാനി ഭാഷയിൽ യോഹന്നാൻ മല്പാ‍ന് അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. 1890-ൽ കാലം ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തെ പാമ്പാക്കൂട സെന്റ് ജോൺസ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

1895 നവംബർ 21 മുതൽ 23 വരെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗം കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മല്പാനെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. കോനാട്ടു കുടുംബ

ത്തിലെ ആദ്യ വിവാഹിത പട്ടക്കാ‍രനായിരുന്നു മാത്തൻ മല്പാൻ. 1860 മാർച്ച് 30-ന് ജനിച്ച അദ്ദേഹം 1871-ൽ ശെമ്മാശു പട്ടവും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനിൽ നിന്നു 1883-ൽ കശീശാപട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. 1890 മേടം 5-ന് കോനാട്ട് കോര യോഹന്നാൻ മല്പാന്റെ 40-ാം ശ്രാദ്ധദിനത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ, കടവിൽ പൗലുസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മാത്തൻ മല്പാ‍ന് മലങ്കര മല്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. അതിനുശേഷം കുറച്ചുകാലം അങ്കമാലി ഭദ്രാസന വികാരി ജനറാൾ ആയി പ്രവർത്തിച്ചു. 1888-ൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം ലക്ഷ്യമാക്കി ‘ത്രീസാ‍യ് ശുബഹോ’ എന്നൊരു സമൂഹം സ്ഥാപിച്ചു. കോനാട്ട് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹോദരപുത്രനാണ് ഇദ്ദേഹം. 1926-ൽ സ്റ്റീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ഇദ്ദേഹത്തിന് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനം നൽകി. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദുള്ളാ ദിതീയൻ ബാവായുടെ ആഗമനത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ സഭാഭിനതയിൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഉപേക്ഷിച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്ത് ചേർന്നതിനെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വൈദികട്രസ്റ്റിസ്ഥാനത്തു നിന്നും നീക്കം ചെയ്തു. 1927 നവംബർ 8-ന് കാലം ചെയ്ത ഇദ്ദേഹത്തെ പാമ്പാക്കൂട സെന്റ് ജോൺസ് വലിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

1911 സെപ്റ്റംബർ 7-ന് കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ പ. ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗം മാത്തൻ മല്പാനെ നീക്കം ചെയ്തതിനെ തുടർന്നു ഒഴിവുണ്ടായ വൈദികട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് പാലപ്പള്ളിൽ മാണി പൗലോസ് കത്തനാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1879 മിഥുനം 24-ന് ജനിച്ച പൗലുസ് കത്തനാർ പ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പരമമല) മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും ശെമ്മാശുപട്ടവും മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലുസ് മാർ ഈവാനിയോസ് (പിന്നീട് പ. ബസേലിയോസ് പൗലുസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ) മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും കശ്ശീശാ പട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലുസ് കത്തനാർ താൻ വികാരിയായിരുന്ന പാമ്പാക്കൂട സെന്റ് തോമസ് ചെറിയപള്ളിയിൽ ബാവായ്ക്ക് കബറടക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്തി. 1955 ഡിസംബർ 25-ന് നീദ്രപ്രാപിച്ച പൗലോസ് കത്തനാരെ പാമ്പാക്കൂട ചെറിയ പള്ളിയിൽ തന്നെ കബറടക്കി.

1958 ഡിസംബർ 26-ന് പുത്തൻ കാവ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗം വൈദികട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1901 ഒക്ടോബർ 1-ന് ജനിച്ച യാക്കോബ് കത്തനാർ 1933-ൽ കശീശാ പട്ടമേറ്റു. 1925 മുതൽ 34 വരെ പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സെക്രറിയാ‍യി പ്രവർത്തിച്ചു. വൈദികട്രസ്റ്റി ആയും വൈദികട്രസ്റ്റി അല്ലാതെയും വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. വൈദികട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തിന് നിശ്ചിത കാലാവധി വേണമെന്നുള്ള കീഴ്വഴക്കം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി 1965-ൽ സ്ഥാനം രാജിവച്ചു. മേൽപട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും

സ്ഥാനം നിരാകരിച്ചു. 1939 മുതൽ മരണം വരെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗമായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1993 ജനുവരി 17-ന് നീദ്ര പ്രാപിച്ചു മാന്തുരുത്തേൽ മാർ യുഹാനോൻ പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

1965 ഡിസംബർ 28-ന് പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി അസോസിയേഷനിൽ തെങ്ങുംതോട്ടത്തിൽ റ്റി. എസ്. ഏബ്രഹാം കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായെ വൈദികട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1896-ൽ ജനിച്ച അദ്ദേഹം ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ബോംബെ ഇടവകയുടെ വികാരിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വലങ്കൈ ആയി നിന്ന് കേസുകളിൽ ഉലഞ്ഞ സഭാനുകയെ സത്യത്തിന്റെ തുറ മുഖത്തെത്തിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി. 1984 ഒക്ടോബർ 30-ന് നീദ്ര പ്രാപിച്ചു.

1982 ഡിസംബർ 28-ന് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുവല്ല എം.ജി.എം. സ്കൂളിൽ നടന്ന അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ വൈദികട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1908 മാർച്ച് 30-ന് ജനിച്ച അബ്രഹാം മല്പാൻ മുൻ വൈദിക ട്രസ്റ്റി കോനാട്ട് മാത്തൻ കോർ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പുത്രനാണ്. ഔഗേൻ ബാവായുടെ ശിഷ്യനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം കുറച്ചുകാലം പാമ്പാക്കൂടയിൽ വൈദികരെ പരിശീലിപ്പിച്ചു.

1930-ൽ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് (പിന്നീട് പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ) മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്നും വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. മലങ്കരസഭ ഉപയോഗിക്കുന്ന വി. കുർബാന തക്സാ, ആണ്ടു തക്സാ, കൂദാശാ ക്രമങ്ങൾ, ഗ്ഹീമാ നമസ്കാരം, നോമ്പിലെ നമസ്കാരം, കന്തീലാ ക്രമം, വൈദികരുടെ ശവസംസ്കാര ക്രമം തുടങ്ങിയവ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തത് ഏബ്രഹാം മല്പാൻ ആണ്. 1963 ജൂലൈ 3-ന് പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ദേവലോകം അരമന ചാപ്പലിൽ വച്ച് മലങ്കര മല്പാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തി. ദീർഘകാലം പാമ്പാക്കൂട പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റായി സേവനമനുഷ്ടിച്ചു. 1987 മാർച്ച് 2-ന് നീദ്ര പ്രാപിച്ച് പാമ്പാക്കൂട സെന്റ് ജോൺസ് വലിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

1987 ഡിസംബർ 29 -ന് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരി അസോസിയേഷനിൽ ഫാ. മത്തായി നൂറനാലിനെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. വൈദിക ട്രസ്റ്റി സ്ഥാനത്തേക്ക് ആദ്യമായി തെരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നു. ഫാ. മത്തായി നൂറനാൽ, ഫാ. സി. വി. ജോർജ്ജ് കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഫാ. ജോർജ്ജ് സലിവൊ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഫാ. മത്തായി വിളനിലം തുടങ്ങിയ വൈദികർ മത്സരിച്ച തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മൂന്നാം റൗണ്ടിൽ 1006 വോട്ടുകൾ നേടി ഫാ. മത്തായി നൂറനാൽ വിജയിച്ചു. 1928 ഏപ്രിൽ ഒന്നിന് ജനിച്ച ഫാ. മത്തായി 1951 ഡിസംബർ 16-ന് പൗലുസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ നിന്ന് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. സുൽത്താൻബത്തേരി സെന്റ് മേരീസ് കോളജ് സ്ഥാപകനാണ്. ബത്തേരി ഭദ്രാസന അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ, വൈ.എം.സി.എ. നാഷണൽ എക്സിക്യൂട്ടീവ് അംഗം, കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി സെനറ്റ് അംഗം തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. 2002 ൽ നീദ്ര പ്രാപിച്ചു. സുൽത്താൻബത്തേരി സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

2004 ജൂൺ 10-ന് പരമമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ ഫാ. ഡോ. ഒ. തോമസിനെ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. 3117 അംഗങ്ങൾ പങ്കെടുത്ത അസോസിയേഷനിൽ 1552 ഒന്നാം വോട്ട് കരസ്ഥമാക്കി. എന്നാൽ വിജയിക്കാൻ ഇത് അപര്യാപ്തമായതിനാൽ രണ്ടാം വോട്ടും കൂടി പരിഗണിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വിജയിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഫാ. ജേക്കബ് മണ്ണാറ പ്രായിൽ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, ഫാ. അലക്സാണ്ടർ വൈദ്യൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ തുടങ്ങിയവരായിരുന്നു മൽസരരംഗത്തെ മറ്റു പ്രമുഖർ. കോട്ടയം സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ, പ്രശസ്ത കൗൺസലർ, പ്രത്യാശാ കൗൺസിലിംഗ് സെന്റർ ഡയറക്ടർ, സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് സെന്റർ അദ്ധ്യാപകൻ തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

2007 മാർച്ച് 21-ന് പരമമല സെമിനാരിയിൽ പ. ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വൈദികട്രസ്റ്റിയായി ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ടിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 2012 മാർച്ച് 7-ന് പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ് മൈതാനത്ത് പ. പൗലോസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വൈദികട്രസ്റ്റിയായി ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട് വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റി

1869 ഒക്ടോബർ 21-ന് പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസി യേഷൻ അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി കൂളങ്ങര ഇട്ടിച്ചൻ പെലിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1886 സെപ്റ്റംബർ 11-13 അസോസിയേഷൻ അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി കുന്നുംപുറത്ത് കോര ഉലഹന്നാനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഉലഹന്നാന്റെ നിര്യാണത്തെ തുടർന്ന് 1901 ഏപ്രിൽ 24, 25 തീയതികളിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ കുന്നുംപുറത്ത് കോര കുര്യനെ (സി. ജെ. കുര്യൻ) തെരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹം വൈദിക ട്രസ്റ്റി മാത്തൻ മൽപാനോടൊപ്പം പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തേക്ക് പോയതിനെ തുടർന്ന് 1911 സെപ്റ്റംബർ 7-ന് കൂടിയ അസോസിയേഷൻ ചിറക്കടവിൽ കോര കൊച്ചു കോരുളയെ അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1931 ജൂലൈ 10-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ യോഗം എ. ഐ. ജോസഫ് എറിക്കാടിനെ അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1958 ഡിസംബർ 26-ന് പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ കൂടിയ അസോസിയേഷൻ അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി ഉപ്പൂട്ടിൽ കുര്യൻ ഏബ്രഹാമിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1980 മെയ് 1-ന് കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗം അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി പി. സി. ഏബ്രഹാം പടിഞ്ഞാറെക്കരയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 2007 മാർച്ച് 21-ന് പരമമല സെമിനാരിയിൽ പ. ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗം അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി എം. ജി. ജോർജ്ജ് മുത്തൂറ്റിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. 2012 മാർച്ച് 7-ന് പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജ് മൈതാനത്ത് പ. പൗലോസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗം അയ്‌മേനി ട്രസ്റ്റിയായി എം. ജി. ജോർജ്ജ് മുത്തൂറ്റിനെ വീണ്ടും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

വീണവായനയും പ്രാണവേദനയും...

ജോർജുകുട്ടി

പ. ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സെമിനാരിയിൽ പൂതുതായി ചേരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ അരമനയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ച് അവരുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരവസരത്തിൽ ബാവാ തിരുമേനി വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു: “സഭ ആരുടേതാണ് എന്നാണ് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം?” എല്ലാവരും ഒരേ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു “സഭ പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമേനിയുടേതാണ്.” മറുപടി തിരുമേനിയെ സംതൃപ്തനാക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ ഉത്തരം തിരുത്തി, “സഭ തിരുമേനിമാരുടേതാണ്”, “സഭ പ. സുന്നഹദോസിന്റേതാണ്”, “സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷന്റേതാണ്”, “സഭ എല്ലാവരുടേതുമാണ്”, “സഭ ദൈവത്തിന്റേതാണ്”, “സഭ യേശുവിന്റേതാണ്” ഉത്തരങ്ങൾ മാറി മാറി വന്നെങ്കിലും തിരുമേനിയുടെ മുഖം പ്രസന്നമായില്ല. ഒടുവിൽ തിരുമേനി അവരോട് ഓരോരുത്തരും സ്വയം നെഞ്ചത്തു കൈ വയ്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് “സഭ എന്റേതാണ്” എന്ന് അവരെ കൊണ്ട് പറയിച്ചു. ഈ സംഭവം വാസ്തവത്തിൽ നമ്മെ കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ഇന്നു നമ്മൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ചിന്ത ഈ സഭ നമ്മുടേതല്ല, മറ്റ് ആരുടെയോ ആണ് എന്നാണല്ലോ? എന്നാൽ ആരുടേത് എന്ന് ആർക്കും കണ്ടെത്താനുമാവുന്നില്ല.

സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിർണായകമായ പല തീരുമാനങ്ങളും പുറത്തു വരുമ്പോൾ ഈ തീരുമാനം ആരുടേതാണ് എന്ന് എല്ലാവരും പരസ്പരം അന്വേഷിക്കുന്നു. ഉത്തരം കിട്ടുന്നില്ല. ഒടുവിൽ ഉന്നതനേതൃത്വത്തെ സമീപിച്ച് സംശയം തീർക്കാമെന്ന് കരുതി, മുമ്പ് ഉന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്നവർപോലും ബന്ധപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഒരു മറുപടി പോലും ലഭിക്കുന്നില്ല. കോൺഗ്രസിലെ ‘ഫൈക്കമാൻഡ്’ പോലെ എന്തൊ ഒന്ന് എവിടെയോ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടാവും. ജനങ്ങൾക്ക് അദ്യശ്യവും അസ്പർശ്യവുമായ എന്തോ ഒന്ന് എവിടെയോ ഉണ്ടാ വണം. അത് കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ചുമതല നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വരും.

ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയായി ചുമതല ഏറ്റെ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ച ഒരു സംഘം യുവജന പ്രസ്ഥാനം പ്രവർത്തകർ ചോദിച്ചു. വാസ്തവത്തിൽ സഭാ സെക്രട്ടറിയുടെ ജോലി എന്താണ്? യോഗങ്ങളിലും ജാഥകളിലും കാതോലിക്കായുടെ വടി പിടിക്കുക എന്നതാണോ? ചോദ്യത്തിന് കാരണമുണ്ട്. വിനീതരും വിധേയരുമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിമാർക്ക് പലപ്പോഴും ധാർഷ്ട്യത്തിന്റെയും അവഗണനയുടെയും കയ്പു നീർ കുടിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. റാലികളിൽ ഒരു ജീപ്പിൽ അംഗവടിയുടെ വാഹകരായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുവാൻ മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ നിയോഗം. ആ ദുരവസ്ഥ കണ്ടിട്ടാണ് യുവാക്കൾ സെക്രട്ടറിയോട് ചോദിച്ചത് എപ്പിസ്കോപ്പസിയിുടെ വടി പിടുത്തക്കാരൻ മാത്രമാണോ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി? ആ ചോദ്യത്തിന് സെക്രട്ടറിയുടെ മറുപടി ‘പിടിക്കേണ്ടി വന്നാൽ പിടിക്കാതെ എന്തു ചെയ്യും’ എന്നു മാത്രമായിരുന്നു. എന്തായാലും ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇന്നു മാറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് എപ്പിസ്കോപ്പസിയിുടെ വടി പിടിക്കേണ്ട ചുമതലയിൽ നിന്ന് അസോസിയേഷൻ കാര്യദർശി മോചിതനായിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഒരു പടി കുടി കടന്ന് എപ്പിസ്കോപ്പസിയെക്കൊണ്ട് തന്റെ വടി പിടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തന്നെയുമല്ല അസോസിയേഷൻ കാര്യദർശി വളർന്ന് സഭയുടെ സി.ഇ.ഒ. ആകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. സഭാസെക്രട്ടറിയെന്ന ഭരണഘടനാപരമല്ലാത്ത

പദം നോട്ടീസുകളിലും മറ്റും കൂടെക്കൂടെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നു.

എന്നാൽ ഏത് സി.ഇ.ഒ. മാറും കമ്പനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പകരം വ്യക്തിപരമായ ഉയർച്ചലക്ഷ്യം വച്ചാൽ കമ്പനിയുടെ ഉടമസ്ഥർക്ക് അത് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. സഭയുടെ താല്പര്യത്തിന്റെ വടികളല്ല അദ്ദേഹം ഇന്ന് എപ്പിസ്കോപ്പസിയെക്കൊണ്ട് പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും വ്യക്തിപരമായ ഹിഡൻ അജണ്ടകളാണ് നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും ആക്ഷേപമുള്ള സഭാസ്പ്നേഹികളുണ്ട്. തീർച്ചയായും ‘സഭാസ്പ്നേഹികളിൽ’ അസുയാലുക്കളും അസഹിഷ്ണുക്കളും ഉണ്ടാവാം. രാഷ്ട്രീയ സാമർഥ്യം അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കാൻ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തുള്ളവർക്ക് അത്ര എളുപ്പം കഴിയില്ല എന്നുള്ളതും യാഥാർഥ്യം.

സഭാ-രാഷ്ട്രീയ മേലാളന്മാരുടെ കൂടയും വടിയും പിടിച്ചു നടന്ന സഭാ സെക്രട്ടറിയുടെ അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഏറെ ഉയർന്ന് മേൽപറഞ്ഞവരെ കൊണ്ട് തന്റെ കൂടയും വടിയും വരെ എടുപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ സഭാ സെക്രട്ടറിയെ ആദരിക്കാതിരിക്കാൻ ആർക്കാണു കഴിയുക?

എന്നാൽ സെക്രട്ടറിയുടെ നിലയും വിലയും ഉയരുന്നതിന് അനുപാതികമായിട്ടല്ല അതിനേക്കാൾ പതിൻമടങ്ങ് താഴ്ന്ന നിലയിലേക്കാണ് സഭയുടെ അന്തസും സ്വീകാര്യതയും കുപ്പ്കുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നതാണ് യാഥാർഥ്യം. ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഇന്ന് പരിഹാസപാത്രം മാത്രമല്ല ഇതര സമൂഹങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ദാപാത്രം കൂടി ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതര സമുദായങ്ങളിൽപെട്ട ഉന്നത നേതാക്കളെ പരസ്യമായി അവഹേളിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തതു വഴി മറ്റു സമൂഹങ്ങളിൽ നമ്മൾ ഒറ്റപ്പെട്ടവരായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ സമ്മേളനങ്ങളിലേക്ക് ഈ സഭയിലെ സ്തുതിപാഠകരെ മാത്രമേ ക്ഷണിക്കാവൂ എന്ന തീരുമാനമെടുത്തതു വഴി നമ്മുടെ സമ്മേളനങ്ങളൊക്കെ ഇന്ന് ടി.വി. ചാനലുകളിലെ ‘വക്രദ്യഷ്ടി’ക്കാരുടെ ഇഷ്ടവേദികളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പൊതുസമൂഹത്തിൽ എന്ത് പറയണമെന്നും എങ്ങനെ പറയണമെന്നും അറിയാത്ത വിശാരദന്മാരുടെ തിരുമൊഴികൾ സഭാമക്കളെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നു. സഭാസമ്മേളനങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക രംഗങ്ങളിലെ പ്രമുഖ വ്യക്തികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നത് ആ സമ്മേളനങ്ങൾക്ക് പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ടിയും കൂടിയാണ്. കഴിഞ്ഞയിടെ നടന്ന ഒരു സഭാപരിപാടി നമ്മുടെ മാധ്യമങ്ങളിൽ ദിവസങ്ങളോളം ‘കോമഡി ഷോ’യ്ക്ക് വിഷയമായതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ആർക്കാണ്? അന്നത്തെ സംസ്ഥാന-കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിലെ പ്രമുഖരെ പങ്കെടുപ്പിക്കരുതെന്ന ചിലരുടെ നിർബന്ധം മൂലമല്ലേ, രാജ്യം മുഴുവൻ അറിയേണ്ട മഹാസംഭവത്തിന് ഒരു കോമാളിത്ത പ്രതിച്ഛായ ഉണ്ടാകാൻ കാരണം.

രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് സഭയുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കരുതെന്ന് ആർക്കും പറയാനാവുകയില്ല. എന്നാൽ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും വിഭാഗത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതോ അവഹേളിക്കുന്നതോ ആവാൻ പാടില്ല. സഭയ്ക്ക് നീതി നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണല്ലോ പ്രധാന ആക്ഷേപം. സഭയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ അവിവേകം കൊണ്ടും അഹങ്കാരം കൊണ്ടും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ആർക്കാണ്. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിലെ നാലു തവണകളിലും ഓർത്തഡോക്സ് അച്ചന്മാർക്ക് തവണ കിട്ടിയപ്പോൾ, അതിലൊരു വൈദികനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും കൂടെയുള്ളവരുടെയും താല്പര്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി അസമയത്തും അസ്ഥാനത്തും സ്ഥലംമാറ്റിയതു മൂലമല്ലേ ഇന്നത്തെ കോലഞ്ചേരി പ്രശ്നം ഉണ്ടായത്?

തന്ത്രങ്ങളുടെയും കൂതന്ത്രങ്ങളുടെയും ആശ്ശപമായ ഇതരവിഭാഗത്തിന്റെ തലവന് ആസൂത്രിതമായ കളികൾക്ക് അവസരമുണ്ടാക്കിയതിന്റെയും അതിനോട് പ്രതികരിച്ച് നാണക്കെടുതിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്തം ആർക്കാണ്?

ശരിയായ തീരുമാനങ്ങൾ ശരിയായ സമയത്ത് സ്വീകരിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും എപ്പോഴും കഴിയണമെന്നില്ല. എന്നാൽ വിവേകപരമായ ഉപദേശം നൽകുവാൻ കഴിയുന്നവർക്ക് ചെവി കൊടുക്കുവാൻ എപ്പോഴും കഴിയും. ആലോചനകൾ സ്വീകരിക്കില്ല എന്ന നിർബന്ധ ബുദ്ധിയോടെ ഇന്നത്തെ സഭയെയും നാളത്തെ സഭയെയും നശിപ്പിച്ചായാലും താൻ തെളിക്കുന്ന വഴിയേ മാത്രമേ യാത്ര ചെയ്യൂ എന്ന നിർബന്ധബുദ്ധി മാത്രമാണ് ഇന്നത്തെ പ്രശ്നം.

ഇത്രയും പറയുമ്പോൾ തന്നെ സഭാഭക്തി തലയ്ക്കു പിടിച്ച ചിലർ ഉറഞ്ഞു തുളളുന്ന കാഴ്ച നമുക്കു കാണാം. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ് സഭാഭക്തി? ആരാണു സഭാസ്പ്നേഹി? കാതോലിക്കാദിന പ്രതിജ്ഞയിൽ ‘സഭയിലെ എല്ലാ തിരുമേനിമാരോടും ഭക്തിയും കൂറും’ ഉറച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിജ്ഞാവാചകം കാണാം. ഭൂമിയിലെ എല്ലാ സുഖത്തോടും കൂടി കാതോലിക്കാ നീണാൾ വാഴണമെന്ന പ്രാർത്ഥനയും. തിരുമേനിമാരോട് നമുക്കുള്ള ആദരവിനെ ഭക്തി എന്നാണോ വിളിക്കേണ്ടത് എന്നെന്നിക്കറിയില്ല. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്ക് ‘ഭൂവി സുഖങ്ങളെല്ലാം’ പ്രാപ്യമാണോ എന്നും നമുക്കറിയില്ല. അത്മായക്കാർക്ക് അജ്ഞാതമായ പലതുമാണല്ലോ ഇന്ന് അരമനകളിൽ നടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി നാം തർക്കിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്ന പ്രതിജ്ഞകൾ ഏറ്റുചൊല്ലേണ്ടവരല്ല അത്മായക്കാർ എന്ന ബോധം ഉണ്ടാവുന്നതാണ് സഭാസ്പ്നേഹത്തിന്റെ ആദ്യപടി എന്നാണ് എന്റെ തോന്നൽ. സഭാംഗങ്ങൾ സഭയുടെ പേരിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാറ്റിനെയും കണ്ണടച്ച് ഏറ്റുപാടുന്നവരായാൽ, തിരുത്തേണ്ടത് തീരുത്തണമെന്ന് പറയുവാൻ നമുക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും.

ഈ ദുരവസ്ഥ മൂലം തെറ്റായ ആഹ്വാനങ്ങളും പകാതയില്ലാത്ത നിരീക്ഷണങ്ങളും അനാവശ്യമായ നിരൂപണങ്ങളും നാൾക്കുനാൾ പല കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജനമാവട്ടെ നിസംഗതയോടെയും വെറുപ്പോടെയും ഇവയ്ക്കൊന്നും ഒരു പ്രാധാന്യവും നൽകാതെ നിഷ്ക്രിയരായി നമുക്കിതിലൊരു കാര്യമില്ല എന്ന ബോധ്യത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

കഴിഞ്ഞ നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു ശേഷവും സഭാധികാരികൾ സ്വീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ സഭയ്ക്കകത്തും പുറത്തും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വലിയ ആൾബലം തങ്ങൾക്കൊപ്പമുണ്ടെന്ന് എല്ലായ്പ്പോഴും ഭരണക്കാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിവുള്ള യാക്കോബായ പക്ഷത്തിന്റെ തിണ്ണമിടുക്കിൽ ഓർത്തഡോക്സ് താല്പര്യങ്ങൾ അടിയറവയ്ക്കപ്പെട്ടുവെന്ന തോന്നൽ കോട്ടയത്തിനു തെക്കും വടക്കുമുള്ള സഭാംഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ അതിനായി പരിശ്രമിച്ചവർ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. യാക്കോബായക്കാർക്കും ഓർത്തഡോക്സ്കാർക്കും ആൾക്കൂട്ടത്തെ അവകാശപ്പെടുവാനും സംഘടിപ്പിക്കുവാനും കഴിവുള്ള കോട്ടയംകാരാവട്ടെ, സഭാരാഷ്ട്രീയത്തെയും യഥാർത്ഥ രാഷ്ട്രീയത്തെയും രണ്ടായി കാണുന്ന പ്രായോഗികബുദ്ധികളുമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണല്ലോ കോട്ടയത്തെ ഒരു പള്ളിയിലും കാര്യമായ കക്ഷിവഴക്കിനു സ്ഥാനമില്ലാത്തതും യാക്കോബായ വൈദികരുടെ ശവസംസ്കാര ശൃശൃഷയിൽ പങ്കാളികളാകാനും തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ

അവരെ അടക്കം ചെയ്യാൻപോലും കോട്ടയത്തെ ഓർത്തഡോക്സുകാർ മടിക്കാത്തതും. മറിച്ചു ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളികളുമായും അച്ചന്മാരുമായും സഹകരിക്കാൻ യാക്കോബായക്കാർക്കും കാര്യമായ വൈമനസ്യമൊന്നും ഇവിടെയില്ല. മഹാനായ പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വിവേകപൂർണ്ണമായ പ്രായോഗിക നിലപാടുകളാണ് ഇതിനു പിന്നിലുള്ള മൂലകാരണമെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ആ ഓർമ്മ വർത്തമാനകാലത്തിൽ അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു. ഏതു കോടതിവിധികൾ വന്നാലും രാജഭരണത്തെപ്പോലെ അത് ഏകപക്ഷീയമായി ഇന്ന് നടപ്പാക്കപ്പെടുകയില്ല. ഭരണകൂടത്തിനു തൃപ്തികരമായി തോന്നാത്ത വിധികൾ നടപ്പാക്കാതിരിക്കാൻ പല വഴികളുമുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം. ജനക്കൂട്ടത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കുവാൻ ജനാധിപത്യഭരണകൂടങ്ങൾക്ക് കഴിയുകയില്ല. വിളപ്പിൽ ശാലയിൽ നാം അതു നേരിട്ടു കണ്ടു. ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ് പിളർന്നപ്പോൾ, ഇന്ദിരാപക്ഷത്തിനു കോടതി വിധിച്ച ജന്തർമന്തറിലെ ഓൾ ഇന്ത്യാ കോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഓഫീസിൽ നിന്ന് പ്രായേണ ദുർബലരായ സംഘടനാ കോൺഗ്രസുകാരെ ഇറക്കിവിടാൻ പോലീസിനെ ഉപയോഗിക്കാൻ തന്റെ ഉഗ്ര പ്രതാപകാലത്ത് പോലും ഇന്ദിരാഗാന്ധി ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ആ മന്ദിരം സംഘടനാ കോൺഗ്രസുകാർ ജനതാപാർട്ടിയിൽ ലയിച്ചപ്പോൾ അവർക്കും ജനതാാർട്ടി പലതായി പിളർന്നപ്പോൾ കൈവശക്കാരായിത്തീർന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ജനതാദൾ (യു) വിനും ലഭിച്ചു. മലങ്കരയിലെ പള്ളിത്തർക്കങ്ങളിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്നവർ ഓർമയിൽ ഇത് സൂക്ഷിക്കണം. കോടതിവിധികൾ ഭരണകൂടങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ എതിർഭാഗത്ത് ആൾക്കൂട്ടമുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ വികാരവും പരിഗണിക്കപ്പെടും. ആരു ഭരിച്ചാലും, അതിനു മാറ്റമുണ്ടാവില്ല.

തീർച്ചയായും യാക്കോബായക്കാരുടെ ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ ആവേശവും അവരുടെ തന്ത്രശാലികളായ തലവന്മാരുടെ ജാഗ്രതയും അവരെ പിൻതുണച്ച് ഇണക്കത്തിൽ കൂണുക്കിട്ടു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തങ്കച്ചന്മാരുടെയും ബഹനാന്മാരുടെയും മറ്റും തലയിണമന്ത്രവും മൂലം യു.ഡി.എഫ്. നേതൃത്വം യാക്കോബായക്കാരുടെ പിണിയാളുകളായി മാറിയെന്ന തോന്നൽ ഓർത്തഡോക്സ് പക്ഷത്തിനുണ്ടായി. യു.ഡി.എഫ്. നേതൃത്വത്തെക്കൊണ്ട് ചുടുചോറു വാരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിനെപ്പും എൽ.ഡി.എഫു. മായി മികച്ച ബന്ധം നിലനിർത്താനും യാക്കോബായ നേതൃത്വത്തിനു സാധിച്ചു. ഈ നയതന്ത്ര വൈദഗ്ധ്യം മൂലമാണു ഏതു കോടതിവിധി എതിരെ വന്നാലും ‘ അടിയൻ ലച്ചിപ്പോം’ എന്നു പറഞ്ഞ് ചാടിവരുവാനും തങ്ങളുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കാനും തോമസ് പ്രഥമന് സാധിക്കുന്നത്.

അതേസമയം ഇതിനുനേരെ വിപരീതമാണ് ഓർത്തഡോക്സ് പക്ഷത്തിലെ സ്ഥിതി. മുഖ്യമന്ത്രി ഓർത്തഡോക്സുകാരനാണെന്ന സാങ്കേതികകാരണം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രചാരണം വഴി യു.ഡി.എഫ്. നേതൃത്വത്തെ ഗട്ടറിൽ വീഴ്ത്തിയ യാക്കോബായ തന്ത്രത്തിനു പ്രതിരോധം തീർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു മാത്രമല്ല തങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും കഴിഞ്ഞിരുന്നവരെ മൂന്നു ചുവടുകൊണ്ട് പാതാളത്തിലേക്കയ്ക്കുവാനും ഓർത്തഡോക്സ് പക്ഷത്തെ നവ വാമനന്മാർക്ക് സാധിക്കുകയും ചെയ്തു. മുഖ്യമന്ത്രിയെയും മന്ത്രിമാരെയും ബഹിഷ്കരിക്കാനും തിരുമേനിമാരുടെ കബന്ദക്കത്തിനു വന്നാൽപോലും അവരെ മുദ്രാവാക്യം വിളിച്ച് ആക്ഷേപിക്കാനും അവർ മടിച്ച്ല്ല. യു.ഡി.എഫു. മായി ഓർത്തഡോക്സ് നേതൃത്വത്തി

നുണ്ടാവുന്ന അകൽച്ച മുതലെടുക്കുവാൻ എൽ.ഡി.എഫ്. നേതൃത്വത്തിന് ഏറെ പണിപ്പെടേണ്ടി വന്നില്ല. എന്തെല്ലാം പ്രശ്നം ഉണ്ടായാലും തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് ഒരു വണ്ടി നിറയെ ഖദർധാരികളെ അരമനകളിലേക്കും അങ്ങാടികളിലേക്കും അയച്ചാൽ മതി എല്ലാം ശുഭമാകുമെന്നു കരുതിയ യു.ഡി.എഫ്. നേതൃത്വമാകട്ടെ വാമനന്റെ മൂന്നാമത്തെ ചവിട്ടു കിട്ടിയപ്പോഴാണ് കാര്യങ്ങൾ കൈവിട്ടുപോയതറിഞ്ഞതും.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വീണ വായന നടത്തുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് ഇടതുപക്ഷ കൂട്ടായ്മയും പ്രാണവേദനയിൽ പിടയുന്ന യു.ഡി.എഫ്. നേതൃത്വവും യാക്കോബായ പക്ഷത്തിന്റെ തന്ത്രപരമായ സാമർഥ്യത്തിന്റെ ഇരകൾ മാത്രമാണ്. അവരുടെ സമസ്ത താല്പര്യങ്ങളും ഇന്നും നാളെയും സംരക്ഷിക്കപ്പെടും. അവരുടെ ശത്രു അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു വരുന്ന ഭിന്നിപ്പുകൾ മാത്രമാണ്. ഒപ്പം അവരെ ശരിയായ രീതിയിൽ മനസിലാക്കിയിട്ടുള്ള പൂതിയ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നയങ്ങളും.

എങ്കിൽക്കൂടിയും ജനങ്ങളുടെ ജാഗ്രത അവിടെ സജീവമാണ്. സുപ്രീംകോടതി വിധിക്കുശേഷം യാക്കോബായ പക്ഷത്തിൽ നാലുമെത്രാന്മാരുടെ ചേരിമാറ്റം മൂലവും മറ്റു പലവിധ പ്രശ്നങ്ങൾ മൂലവും കലുഷിതമായ കാലഘട്ടത്തിൽ മണർകാട് പള്ളിയിൽ ഒരു മഹായോഗം ചേർന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പ്രചരണമുണ്ടായി, ദീവന്നാസിയോസും മറുപക്ഷം ചേരുവാൻ പോകുകയാണ്. സ്റ്റേജിൽ ബന്യാമീൻ മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് എന്ന കുന്നംകുളം മെത്രാൻ മാത്രം. അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു, ഇപ്പോൾ കേൾക്കുന്നു ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാച്ചനും മറുപക്ഷത്തേക്കു പോവുന്നു എന്ന്. മക്കളേ, ഈ ബെന്യാമീൻ മാത്രം മതി. ഞാനെന്നും നിങ്ങൾക്കൊപ്പം ഉണ്ടാവും..” ഉടനെ സദസിൽ നിന്നു മുദ്രാവാക്യം വിളി ഉയർന്നു

“എവിടെടായോസ്? വെക്കടാ വടിയും ഊരെടാ മുടിയും.” ഏതായാലും ആ മുദ്രാവാക്യം വിളികൾ അധികം ഉയരുന്നതിനു മുമ്പേ ദീവന്നാസിയോസ് രംഗത്തെത്തുകയും തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീക്കുകയും ചെയ്തു.

ജനങ്ങളുടെയും കക്ഷിയുടെയും താല്പര്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി ആർ എന്തെല്ലാം ചെയ്താലും അവരെ ജാഗരൂകമായി വീക്ഷിക്കുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹം യാക്കോബായ പക്ഷത്ത് സജീവമായുള്ളതിനാൽ, അവിടെ മെത്രാന്മാർക്കും നേതൃത്വത്തിനും താക്കീത് നൽകുവാൻ അവർക്കു കഴിയും. എന്നാൽ ഓർത്തഡോക്സ് പക്ഷത്തെ സ്ഥിതി അതല്ല. വളരെ വേഗം കൂതന്ത്രങ്ങളിൽ കൂടുങ്ങിപ്പോവുന്ന നേതൃത്വം മാത്രമേ ഇവിടെയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു തന്നെ തങ്ങൾ ഊരാക്കുടുക്കിലാണെന്നും ഇന്നു തങ്ങൾ പ്രതീക്ഷ വച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ഉന്നം മെറ്റാന്നാണെന്നും അവർ തിരിച്ചറിയുമ്പോഴേക്കും കാലം ഏറെ വൈകിയിരിക്കും.

പൊതുസമൂഹത്തെയും ഇതര ജനങ്ങളെയും സ്വന്തം മക്കളെയും ശത്രുവായി കരുതുകയും അവരിൽ നിന്നും ഒറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന തന്ത്രപരമായ പാളിച്ചകൾ സഭാനേതൃത്വത്തിന് ഉണ്ടാവാതിരിക്കണമെങ്കിൽ വിവേകമതികളായ അത്മായ-വൈദിക നേതൃത്വം ഉണ്ടാവണം. മികച്ച വൈദികർ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടു മാത്രം കാര്യമില്ല. അവർ സഭാ നേതൃത്വത്തിലേയ്ക്കും സഭാഭരണതലങ്ങളിലേയ്ക്കും കടന്നുവരുവാൻ തയ്യാറാവുകയും ആയതിലേയ്ക്ക് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

നമുക്ക് പ്രതീക്ഷയർപ്പിക്കാവുന്നത് ഇനി വരാൻ പോകുന്ന അത്മായ നേതൃത്വത്തിൽ മാത്രമാണ്. പിതാക്കന്മാർ നന്നായി ഉറങ്ങട്ടെ. ഉറക്കമെണീറ്റു വരുമ്പോൾ ജാഗ്രതയോടെ

(ശേഷം ആറാം പേജിൽ)

പഞ്ചാംഗം മുതൽ ഭരണസമിതി വരെ

ഫാ. തോമസ് പി. മുകളിൽ

പഞ്ചാംഗം എന്ന വാക്കിന് അഞ്ച് അംഗങ്ങൾ എന്നതാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അർത്ഥം. അഞ്ച് തരത്തിൽ വർത്തമാന കാലത്തെ, കൃത്യമായ ഗണിത പിൻബലത്തോടെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന്റെ ബാക്കിപത്രമാണിത്.

കരണം, തിഥി, വാരം, നക്ഷത്രം, നിത്യ യോഗം എന്നീ അഞ്ച് കണക്കുകളാണ് നിലവിൽ ഭാരതത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പഞ്ചാംഗ പ്രമാണം. ഈ അഞ്ചിനും വ്യക്തമായ വിവരണങ്ങളുണ്ട്.

ഒരു കറുത്തവാവിന്റെ അവസാനംമുതൽ അടുത്ത കറുത്ത വാവിന്റെ ഒടുക്കംവരെ പറയപ്പെടുന്ന ചാന്ദ്രമാസം ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. സൂര്യനെ ചുറ്റുന്ന ചന്ദ്രന്റെ ഒരു പരിക്രമണത്തിന്റെ 36൦ ഡിഗ്രിയിൽ (36൦°) ഒരു കൃഷ്ണ പക്ഷവും (കറുത്തവാവ്) ഒരു ശുക്ലപക്ഷവും (വെളുത്തവാവ്) ഉണ്ട് എന്നത് അവിതർക്കവുമാണ്. അതിൽതന്നെ 12° ഡിഗ്രി വീതം അകന്ന് പകുതിയോളം എത്തുമ്പോൾ 18൦° ചുറ്റി പൗർണ്ണമിയാകുന്നു. ഓരോ 12° യ്ക്കും പ്രഥമ, ദിതീയ ഇപ്രകാരമുള്ള പേരും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പൗർണ്ണമി മുതൽ കൃഷ്ണപക്ഷ പ്രഥമ, ദിതീയ ഇപ്രകാരം 18൦° പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ അമാവാസി. സൂര്യൻ ചന്ദ്രനിൽ നിന്നും അടുക്കുന്നതും അകലുന്നതും അനുസരിച്ച് 18൦° വീതം കൃഷ്ണപക്ഷ തിഥികളും ശുക്ലപക്ഷ തിഥികളുമുണ്ട്.

ഇത് ഭൂമിയിലെ സമയക്രമമനുസരിച്ചല്ല സംഭവിക്കുന്നത്. ഭൂമിയിൽതന്നെ പലയിടങ്ങളിലും ക്ലോക്ക് വ്യത്യസ്തമാണെന്നോർക്കുക. 12° എന്നത് ഏതാണ്ട് 24 മണിക്കൂർ വരുന്നുണ്ട്. ഉച്ചമുതൽ ഉച്ചവരെയോ, കാലത്തുമുതൽ അടുത്ത പ്രഭാതംവരെയോ ആകാം.

എന്തായിരുന്നാലും സൂര്യൻ എന്ന സൗര യൂഥകേന്ദ്രത്തെ, ചന്ദ്രനെന്ന ഭൗമ ഉപഗ്രഹം പരിക്രമണം ചെയ്യുന്നു എന്നും അതിനനുസരിച്ച് കാലഗണനയിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുമെന്നും നിസ്തർക്കമാണ്. അപ്രകാരം ഒരു 12° സഞ്ചാരമാണ് തിഥി. ഒരു ദിവസത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും തിഥിയുണ്ടായിരിക്കും. തിഥി നോക്കാതെ വരുന്നവൻ ‘അതിഥി’ ആണെന്നും നാമറിയണം.

തിഥിയുടെ പകുതി സഞ്ചാരമാണ് കരണം. അതായത് 6° സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. സൂക്ഷ്മമായ സമയ പഠനത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ദിവസത്തിന്റെ പകുതിയോളം വരുന്ന കരണനിർമ്മിതിയും.

84° വരുന്ന ഏഴ് തിഥികൾ വാരമായി ഒന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏഴ് ദിവസങ്ങൾ ചേർന്ന ഒരാഴ്ച എന്നത് സാർവ്വലൗകികമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രമാണവുമാണ്.

ഇനിയാണ് നക്ഷത്രം. ആകാശത്ത് നക്ഷത്രങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നു എന്നും അവയ്ക്ക് വ്യക്തമായ പേരുകൾ ഉണ്ടെന്നതും ശാസ്ത്ര തത്വമാണ്. കാര്ത്തിക, മകയിരം ഇവയൊക്കെ ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നുമുണ്ട്. സാങ്കേതികവിദ്യകൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് മനുഷ്യന്റെ വഴികാട്ടിയും കാലാവസ്ഥ പ്രവാചകനു്‌മൊക്കെ യായിരുന്നു ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളും (ഇന്നും അങ്ങനെയൊക്കെ തന്നെയുമാണ്). ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം ഭൂമിയിൽ ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ വിദാന്മാർ അറിഞ്ഞത് നക്ഷത്രം വഴിയാണ്. ഭൂമിയിൽ നിന്നും നോക്കുമ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഉപഗ്രഹത്തിന്റെയും പരിക്രമണത്തിന് നേരെ കാണപ്പെടുന്നതാണ് നക്ഷത്രം. 13° ഇരുപത് മിനിറ്റ് (മുന്നിലൊന്ന് ഡിഗ്രി) ആണ് ഒരു നക്ഷത്ര ദൈർഘ്യം. അങ്ങനെ 27 X 13 ¹/3 = 360 അഥവാ ഒരു Rotation ഏതാണ്ട് 24 മണിക്കൂർ വരും ഒരു നക്ഷത്ര മാനം.

കിഴക്ക് അരുന്ന നക്ഷത്രം ഉദയത്തിന് മുമ്പായി ജ്വലിച്ചുയരുന്നതായി ക്രിസ്തീയ പ്രഭാതകീർത്തനതിൽ നാം പാടുന്നുമുണ്ട്. “അരുന്ന നുദിച്ചുയർന്നീക്ഷിതി ദിതിയാൽ വിളങ്ങീടും പോൽ...”

ഒടുവിലായി വരുന്നു നിത്യയോഗം സൂര്യനും ഭൂമിയും നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനം അഥവാ ഡിഗ്രി ഇവകളുടെ തുകയാണ് നിത്യയോഗം (സ്ഫുടങ്ങളുടെ തുക). നിത്യയോഗം തമ്മിൽ കൂട്ടുമ്പോൾ ഏത് നക്ഷത്രകാലമാണെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കാം. സൂര്യ-ചന്ദ്ര ബന്ധമാണ് നിത്യ യോഗത്തിന് ആധാരം.

സമയങ്ങളും കാലങ്ങളും ഗണിക്കാൻ സൂക്ഷ്മമായും ശാസ്ത്രീയമായും പൗരാണിക ഭാരതം നിർമ്മിച്ച പ്രമാണമാണ് പഞ്ചാംഗം. ഇത് മനുഷ്യന്റെ ജീവിതക്രമത്തിന് സഹായകമായി കല്പിക്കപ്പെട്ട ഗണന രീതിയാണ്, പ്രത്യുത ജന്മനക്ഷത്ര കല്ലുകൾ അണിയുവാനുള്ള രാശി വ്യവസ്ഥയല്ല. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങ

ളും ഭൂമിയിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനങ്ങളെക്കുറിച്ച് (ഗ്രഹണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ) നാം ബോധവാന്മാരുമാണ്.

ഇത്രയും കുറിക്കുവാനുള്ള കാരണം അടുത്തയിടെ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗമായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ വീണ്ടും അരുൗക്കി നിൽക്കുന്ന ഒരാളുടെ അഭിപ്രായമാണ്. “നല്ല മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി വരണം. സഭയുടെ ചില അനാചാരങ്ങളൊക്കെ മാറ്റി മറിക്കണം... എന്തൊരു അന്ധവിശ്വാസങ്ങളാണിവ, പഞ്ചാംഗം, ത്യാലാഭാരം...”

പഞ്ചാംഗത്തിന്റെ ചുവടുപിടിച്ച് തന്നെയാണ് സഭാ പഞ്ചാംഗം ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന് പറയാൻ നാം ലജ്ജിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. മിന്നുകെട്ടും, മുത്തുക്കൂടയും, കൊടിയേറ്റും ഉത്സവവുമൊക്കെ വിശ്വാസ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ഗൗരവമായിതന്നെ ആവിഷ്ക്കരിച്ച ക്രൈസ്തവർ പഞ്ചാംഗവും പുനഃക്രമീകരിച്ചു. മഹത്തായ ആരാധന പാരമ്പര്യമുള്ള നസ്രാണികൾ ആരാധന ദിവസവും ദിവസാർദ്ധവും വാരവും ചാന്ദ്രമാസവും സമഞ്ജസമായി ഉൾപ്പെടുത്തി പഞ്ചാംഗം പുനഃക്രമീകരിച്ചു. അടിസ്ഥാനഗണിതം ഭാരതീയവും വിശ്വാസപ്രമാണം ക്രൈസ്തവവും. ഇതിലെന്താണ് വിമർശിക്കാനുള്ളത്?

ഇനി സാമാന്യമായി തന്നെ ചിന്തിച്ചാൽ ദിവസവും കാലവും കണക്കും വിശേഷങ്ങളും പിറയും ഈസ്റ്ററും മൂന്ന് നോമ്പുമൊക്കെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടെത്തുന്നത് ആകാശകണക്കുകൾ കൂട്ടിതന്നെ.

കഥയറിയാതെ ആടുന്ന കുറെയേറെ ഭാരവാഹികളുടെയും സ്ഥാനമോഹികളുടെയും സമ്മേളനമായി ചില സമിതികൾ മാറിയെന്ന് പയുന്നതിൽ ശങ്കയുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ പൊളിച്ചെഴുത്തുണ്ടാകേണ്ടത് അടിസ്ഥാനപരമായ അറിവുകൾക്കാണ്.

പഴയസെമിനാരിയിലെ പവിത്രമായ ഇടങ്ങളിലൊന്നാണ് മാളികമുറിയിലുള്ള കമ്മറ്റി ഹാൾ എന്നത് എത്രപേർക്കറിയാം?. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ തലേന്ന് വന്ന് താമസിച്ച് പിറ്റേന്ന് വി. കുർബാനയ്ക്കുശേഷം (എല്ലാവരും അന്ന് കമ്മറ്റിയ്ക്ക് മുമ്പ് വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുന്നവരായിരുന്നു) സഭയുടെ ഭാവിയിെ സംബന്ധിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥനാ പൂർവ്വം ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്ന ഇടം. ഇന്നത്തെ കാര്യം എന്തെന്നറിയില്ല. ചില കമ്മറ്റികളിൽ ആരൊക്കെയോ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കൂവിയെന്നും കടിപിടി കൂടിയെന്നും പറഞ്ഞുകേട്ടു. നല്ല കാര്യം, ആനന്ദവും പ്രതിഷേധവുമൊക്കെ ഇതര ജന്തുക്കളിൽ നിന്നും കടമെടുക്കുന്ന വിശാല മനസ്ക്കരായി മാറുകയാണ് നാം.

പറഞ്ഞുവന്നത് ഇതൊന്നുമല്ല. സഭയെക്കുറിച്ചും നിഷ്ഠകളെക്കുറിച്ചും സഭാ സംബന്ധിയായ വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചും അടിസ്ഥാനജ്ഞാനമുള്ളവർ ഭരണക്രമത്തിൽ വരണം. ഇനിയൊരു വെളളിമുങ്ങയും ‘പഞ്ചാംഗം’ എന്തെന്ന് ചോദിക്കരുത്. മെത്രാൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനല്ല ചട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടത്. ആദ്യം അത് ഭരണസമിതിക്കാകട്ടെ. വിശ്വാസവും പ്രഖ്യാപനവും പ്രമാണങ്ങളുമെല്ലാം തിരിച്ചറിയാവുന്നവരായി അവർ ശോഭിക്കട്ടെ.

അസോസിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങളുടെ വോട്ടവകാശം സുപ്രീംകോടതി വിധിയിലൂടെ നിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷം ആദ്യം സമ്മേളിച്ച മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോഗത്തിലാണ് നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങൾക്ക് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വോട്ടവകാശം പ. കാതോലിക്കാബാവാറുളിംഗിലൂടെ അനുവദിച്ചു നൽകിയത്. ഇതിനെ തുടർന്ന് ആരുടെയോ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി പ്രഗത്ഭനായ ഒരു അഭിഭാഷകൻ യോഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി, “ഇത് ഏത് കോടതിയിലും ചലഞ്ച് ചെയ്യപ്പെടുവാൻ സാധ്യതയും ഉണ്ടായിരിക്കും.” ഇത് എത്രപേർ ഓർക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അറിയില്ല.

എങ്കിലും ഭരണഘടനാപരമായ തീരുമാനങ്ങൾ പൊളിച്ചെഴുതുമ്പോൾ ഭാവിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാനുള്ള പഴുതുകൾ ആകരുത് അവയൊന്നും. മറ്റൊരർത്ഥത്തിൽ സമിതികളും ചർച്ചകളും വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് വഴിമറുനീടരുതെന്ന് സാരം.

വസ്തുത്തിന്റെ വിശേഷതകൾക്കപ്പുറം കൃതഹസ്തങ്ങൾ ഉയരട്ടെ. കൃതമാനസർ കാൽവയ്ക്കട്ടെ. വെറും വേദിയാകാതിരിക്കട്ടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി. സഭ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കുന്നു.

(പഞ്ചാംഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം തീർത്തും വൈജ്ഞാനികമാണ്. വൈജ്ഞാനികം ഔദ്യോഗികമാകണമെന്നില്ല - ലേഖകൻ)

മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളുടെ നില

സഭാ സംബന്ധമായ ആലോചനയ്ക്കായി നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്ത 318 പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ ഇവിടെ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുകയാണ്. അവരെപ്പോലെ ദൈവഭക്തിയും സഭാസ്നേഹവുമുള്ളവരായിരിക്കണമെന്നു നിങ്ങളെ നാം ഓർപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഭയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിട്ടി അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും നാം വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ സമാധാനമായും ഏകാഭിപ്രായമായും ഈ ചുമതല നിറവേറ്റുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപ നിങ്ങളെ വഴിനടത്തുമാറാകട്ടെ.

- പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ

(1958-ലെ മലങ്കരസഭാ സമാധാനത്തിനു ശേഷം കൂടിയ മലങ്കര അസോസിയേഷനിലെ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്നും)

പ്രിയരെ,

നിഖ്യാ സുന്നഹദോസിൽ പങ്കെടുത്ത 316 പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ വർത്തിക്കണം എന്ന് പ. ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പിച്ചതിന്റെ സ്വരം നിങ്ങൾ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരെപ്പോലെ ഉയർന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ പെരുമാറണം എന്നത്രേ തിരുമേനി കല്പിച്ചത്. മലങ്കരസഭയുടെ പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗമാണിത്. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക എന്ന ചുമതലയേറിയ കൃത്യമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ളത്. നിങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്തച്ചവർ നിങ്ങൾ യോഗ്യമായി നിങ്ങളുടെ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചു സന്തോഷപൂർവ്വം തിരിച്ചുചെല്ലണമെന്നാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവർ നിങ്ങളിൽ അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസത്തെയും അവരുടെ വാങ്മയേയും നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആദരിക്കുമെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നവർ സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ നമുക്കു കൈവന്ന സമാധാനം ഭദ്രമായി. മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ഈ അസ്സോസ്യേഷന്റെ പ്രതിനിധി കമ്മിറ്റിയാണ്. സഭാഭരണത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭരണത്തിനുവേണ്ട സഹായങ്ങൾ നൽകാനാണ് നിങ്ങൾ അവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. സഭയ്ക്കും തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കും സഹായം നൽകാൻ തക്ക ആളുകളെയാണു നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. സഭയ്ക്കും തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കും സഹായം നൽകാൻ തക്ക ആളുകളെയാണു നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത്. അതിനാൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു വളരെ കരുതലോടും സൂക്ഷ്മതയോടുംകൂടെ നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്താനുള്ള പൂർണ്ണമായ അവകാശം ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കൊന്നാകെയുള്ളതാണ്. മറ്റേതെങ്കിലും പ്രസ്ഥാനത്തിനോ സംഘടനയ്ക്കോ ഉള്ളതല്ല ഈ അവകാശം. നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പോകുന്നവരെപ്പറ്റി ആരും ഒരു തീരുമാനവും എടുത്തിട്ടില്ല.

വീണവായനയും പ്രാണവേദനയും...

(നാലാം പേജിൽ നിന്നും)

പ്രവർത്തിക്കാനും ആടുകളെ പച്ചപ്പു നിറഞ്ഞ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കാനുള്ള സ്വസ്ഥതയും അവർക്ക് കൈവരട്ടെ. അതിനായി അവർക്ക് ബുദ്ധിയാവദേശിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു മികച്ച മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ചുമതലക്കാരും ഉണ്ടാവട്ടെ.

ഇതൊന്നും ഒരിക്കലും ഓട്ടോമാറ്റിക്കായി സംഭവിക്കില്ല. ഓരോ ഇടവകയിലും ജനങ്ങൾ ഉണരണം. വിവേകമുള്ള പ്രതിനിധികൾ പൊതുയോഗങ്ങളിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം. അവർക്ക് മികച്ച നേതൃത്വത്തെ കണ്ടെത്താനാവണം. ഇ. ജെ. ജോന്നും, കെ. സി.

മാമൻ മാപ്പിളയും റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാനും, സി. എം. സ്റ്റീഫനും, ഇ. ജോൺ ജേക്കബും ഒക്കെ അവരുടെ മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരണം.

ഇനി ഈ സഭയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിന്ന് വിവേകപൂർണമായ സ്വരം മാത്രമേ കേൾക്കാൻ ഇടയാകാവൂ.

അല്ലെങ്കിൽ അന്ന് മണർകാട് മുഴങ്ങിയ മുദ്രവാക്യം വ്യത്യസ്ത നാമധേയങ്ങളോടെ നമ്മുടെ ദേവാലയങ്കണങ്ങളിൽ നിന്നും മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാനിടയാവും എന്നതിൽ സംശയം വേണ്ട. □

Malankara Orthodox Renaissance Movement

Renaissance was a mighty cultural movement that transformed Europe from the dark Middle age to the Modern age. Paulos Mar Gregorios Metropolitan calls for another renaissance for our world in his celebrated book, The Human Presence. Malankara Orthodox Renaissance Movement is a movement of people who call for a renaissance in the Orthodox church of India. We welcome all people of good will to join us - both men and women, both clergy and laymen. Let us pour before God our earnest wish for a renaissance in our church, let us prayerfully share our thoughts and feelings of how our dream can become a reality.

Pl. Visit Our Blog for more Details and Good Articles.

http://malankararenaissance.blogspot.in/

“വാശിയും വഴക്കും വലിപ്പവും ഭാവവും പള്ളി സംബന്ധമായ കാര്യത്തിൽ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കാതെ, അവനവന്റെ താഴ്മയെ ശോഭിപ്പിച്ചും, ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചും ബഹുജനങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയും നടക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. ദൈവം അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.”

- പ. പരമല തിരുമേനി

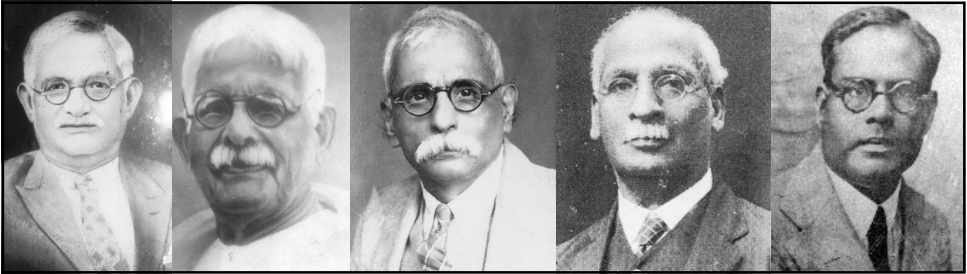
മറക്കുവാനാകുമോ ആ പഞ്ചപാണ്ഡവരേ?

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഇന്നൊരു സ്വതന്ത്ര ക്രൈസ്തവ സഭയാണ്. അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം അക്ഷീണമായ ആലോചനയാലും സുധീരമായ കർമ്മപദ്ധതിയാലും നേടിയെടുത്ത ഒരു കൂട്ടം നേതാക്കന്മാരെ നമ്മൾ മറന്നുകളഞ്ഞിട്ട് ഏറെ നാളായി. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്ക് സംസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ഈ നേതാക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തനഫലമാണ് എന്നുള്ള സത്യം ഇന്ന്, ചില ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിലും പഴകിപ്പൊടിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ചില പത്രമാസികകളിലുമായി ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. സഭ അതിന്റെ ആത്മീയ നേതാക്കന്മാരെ യഥാകാലം ഓർമ്മിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, അവരുടെ ചിന്തകളെയും പ്രവൃത്തികളെയും സുദൃഢമായി സാധിനിചി- എന്നുതന്നെയല്ല നിയന്ത്രിക്കുക തന്നെ ചെയ്ത ഈ അത്മായ നേതാക്കന്മാരെ ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കുക എന്നത് ഒരു നിർബന്ധമോ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ ആ അവഗണന ഇന്ന് വളർന്ന് വലുതായിരിക്കുന്നതായും നമ്മൾ കാണുന്നു. ചരിത്രം വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടാൽ സഭയുടെ അസ്തിത്വം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും എന്നത് നാം മറന്നുകൂടാ. **ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സഭയ്ക്ക് കാവലും തൂണും ആയിരുന്ന ഈ നേതാക്കന്മാർ ഇന്ന് ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.** ആരൊക്കെയാണ് ചരിത്രാംശങ്ങളായിത്തീർന്ന, അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുപോയ ആ മഹാരഥന്മാർ? ഒരു പശ്ചാത്താപബോധത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ഇതിന് മറുപടി പറയട്ടെ; **ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ, കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള, റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ, എ. എം. വർക്കി, എം. എ. ചാക്കോ എന്നിവരായിരുന്നു ഓർത്താൽ നമ്മെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നതരത്തിൽ നേതൃത്വവിദ്യവും ധീരതയും പ്രകടിപ്പിച്ച ആ മഹാത്മാക്കൾ.** ഇവരിൽ ആരാണ് മുമ്പൻ എന്ന ചിന്ത പ്രസക്തമല്ലതന്നെ; പ്രസക്തമായത് ഇവർ സഭാജീവിതത്തെ എപ്രകാരം കർമ്മോജ്വലമാക്കി എന്നുള്ളതാണ്. ഇവരുടെ ജീവചരിത്രം സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്; സഭയുടെ ആധുനിക ചരിത്രം ഇവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗവുമാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ നവീനകാല ചരിത്രം - അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചരിത്രം - ഈ പഞ്ചപാണ്ഡവരുടെ വീരചരിത്രത്തിന്റെ ഇഴതിരിയാത്ത സൗന്ദര്യമാണ്. ആ സൗന്ദര്യത്തെ ഇഴതിരിച്ച് കാട്ടുന്നതോ, ഒരിഴ പൊട്ടിച്ച് പ്രദർശനത്തിനു വയ്ക്കുന്നതോ അനുചിത്വമായിരിക്കും. അനുചിത്വം രസഭംഗത്തിനു കാരണമാകുമെന്ന് പുരാതനാചാര്യൻ പറയുന്നു. ആചാര്യവചനത്തെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇഴപൊട്ടിക്കൽ എന്ന മഹാപരായത്തിന് (ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിക്ക് മാപ്പുനൽകുക) ഈ ലേഖകൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ മനുഷ്യരൂപം കൈക്കൊണ്ട പൗരുഷമായിരുന്നു. വാക്കിലും നോക്കിലും ചലനത്തിലും പൗരുഷം പ്രസരിപ്പിച്ച ആ മനുഷ്യൻ പാണ്ഡവന്മാരിൽ വച്ച് അർജ്ജുനനായിരുന്നു. ആ അർജ്ജുന തേജസി സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്തു കൂട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ വിശദീകരിക്കുക ഇത്തരമൊരു ചെറിയ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമല്ല. ആ മഹായജ്ഞങ്ങൾ ഏതാനും കടലാസുകളിൽ ഒതുങ്ങുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു ദിങ്മാത്ര ദർശനം മാത്രമാണ് നമുക്കിപ്പോൾ സാധിക്കുക. ഒ. എം. ചെറിയാന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധവും ഉത്തരാർദ്ധവും സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് എപ്രകാരം പ്രതികരിച്ചു എന്നുള്ളതിന് ഓരോ ഉദാഹരണം കാണിക്കുക മാത്രമേ ഈ ലേഖനത്തിൽ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

‘മലങ്കര സുറിയാനി മഹാജനസഭ’യുടെ രണ്ടാമത്തെ വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ഒ. എം. ചെറിയാനെ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം. ‘സഭ’യുടെ ഒന്നാമതു വാർഷിക സമ്മേളനം 1081 മേടം 21-ന് (1906 ഏപ്രിൽ) തുമ്പമൺ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് സ്കൂളിൽ വെച്ചാണ് നടന്നത്. ‘മലങ്കര സുറിയാനി സാമൂഹ്യ സമ്മേളനം’ എന്ന നാമധേയത്തിലായിരുന്നു അതുവരെയും മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രസ്ഥാനം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. കന്നുകുഴിയിൽ കുരുവിള എൻജിനീയറും (കെ. കെ. കുരുവിള), ഒ. എം. ചെറിയാനും പങ്കെടുത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ സഭയുടെ രണ്ടാമതു വാർഷിക സമ്മേളനം ശ്രദ്ധേയമായിത്തീർന്നു. 1082 ഇടവം 1 (1907 മെയ് 14) ന് പഴയ സെമിനാരിയിൽ കൂടിയ ആ സമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ കുരുവിള എൻജിനീയറായിരുന്നു. ‘സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ തൽക്കാലാവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച ചില വിമർശനങ്ങൾ’ എന്ന വിഷയം പുരസ്കരിച്ച് ഒ. എം. ചെറിയാൻ ആ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു. “മലയാള ഭാഷാ വിദഗ്ദ്ധനും സൂക്ഷ്മദർശിയുമായ ചെറിയാന്റെ പ്രസംഗം വാചകസൗഷ്ടവംകൊണ്ടും

ഡോ. സിബി തരകൻ

ഇ. ജെ. ജോൺ വക്കീൽ, കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള, റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാൻ, എം. എ. ചാക്കോ, എ. എം. വർക്കി

കാര്യസാര പ്രകടനംകൊണ്ടും സവിശേഷം ശ്രവണീയവും സരസ്സവുമായിരുന്നതിനാൽ ശ്രോതാക്കളെ എല്ലാം ഒരുപോലെ അപഹൃദചിത്തരാക്കിത്തീർത്തു” എന്നാണ് മലയാള മനോരമ ആപ്രഭാഷണത്തെ വിലയിരുത്തിയത്. ഈ വിലയിരുത്തലിൽ ‘വാചകസൗഷ്ടവം’ ‘കാര്യസാര പ്രകടനം’ എന്നീ ഘടകങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു ചില കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ആ പ്രസംഗം സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനമുള്ളതായിത്തീരുന്നത്. ആ പ്രസംഗം ഒരേ സമയം ഭൂതകാലത്തിന്റെ വിമർശനവും വർത്തമാനത്തിന്റെ വിശകലനവും ഭാവിയിലേയ്ക്കുള്ള വിരൽചൂണ്ടലുമായിരുന്നു. നാല് ആശയങ്ങളാണ് ആ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രധാനമായി ഉണ്ടായിരുന്നത്.

1. ‘സുറിയാനി സമുദായം വകയായി തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കൂടങ്ങളേയും ഏകശരീരാവയവങ്ങളാക്കുന്നതിന് ഒരു കമ്പാരിവ് പരീക്ഷ ഉണ്ടാകണം.’

2. ‘സുറിയാനി സമുദായ യുവാക്കന്മാരെ ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അയയ്ക്കുന്നതിനായി ഒരു പൊതു ധനം ഉണ്ടാവണം. സ്കോളർഷിപ്പു ധനം വാങ്ങുന്ന ആളുകളിൽനിന്ന് അവരുടെ ശമ്പളത്തുകയുടെ ഒരു അംശമോ ഇൻഷുറൻസു ധനാംശമോ മടക്കിവാങ്ങി പൊതുധനത്തെ ശാശ്വതീകരിക്കണം.’

3. ‘സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസ വർദ്ധനത്തിനു കന്യകാ മഠങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി നല്ലതാണെങ്കിൽ ആ പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗത്തെ സ്വീകരിക്കണം. റോമാ സമുദായം ഈ മലയാളരാജ്യത്തിൽ നടത്തിപ്പോരുന്ന കന്യകാ മഠങ്ങളുടെ സൽഫലത്തെ ആലോചിക്കുന്നതായാൽ ഈ പ്രവൃത്തിമാർഗ്ഗം സ്വീകാര്യമാണെന്നു തോന്നും.’

4. ‘സമുദായത്തിന്റെ ജീവനായിരിക്കുന്ന ദൈവഭക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന് പരിശ്രമം അത്യാവശ്യമായി ചെയ്യപ്പെടണം. ദൈവഭക്തി വർദ്ധനത്തിന് ഒരു പ്രത്യക്ഷ ആധാരമായിരുന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പരുമല തിരുമേനി) തിരുമനസ്സിലെ തിരോധാനം സ്മരിക്കുന്നതായാൽ ദൈവഭക്തി വർദ്ധന വിഷയമായി വല്ലതും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് നാം പ്രബലമായി ആലോചിക്കും. ദൈവഭക്തി വർദ്ധനത്തിന് ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗം വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം ശരിയായി നടത്തുന്നതാണെന്നെല്ലാതെ മനുഷ്യബുദ്ധിക്കു തോന്നാവുന്നതല്ല.’

സമുദായത്തിന്റെ വളർച്ച സമുദായാംഗങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികമായ വളർച്ചയാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ആശയങ്ങളുടെ ലോകത്തെ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നത് ശരി തന്നെ. ആ ആശയങ്ങളെ കർമ്മമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുള്ള പ്രായോഗിക ബുദ്ധി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത് മറ്റ് സ്വപ്നജീവികളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരേസമയം തന്നെ നക്ഷത്രപഥങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് പറന്നുയരുന്നവനും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് കാൽനടയായി ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവനുമായിരുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരാൾക്കല്ലാതെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ആശയങ്ങളെ പ്രസംഗരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. ആ പ്രസംഗം ഇക്കാലത്തു നടക്കുന്ന പതിനായിരക്കണക്കിനു പ്രസംഗങ്ങളെപ്പോലെ കാറ്റിൽ പറന്ന് ഇല്ലാതാവുകയല്ല ഉണ്ടായത്. അതേ സമ്മേളനം തന്നെ അനുകൂലമായ ചില തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ട് ആ പ്രസംഗത്തെ ആദരിച്ചു. സമുദായം വകയായി എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും ശിക്ഷാക്രമത്തിന് ഐക്യരൂപം വരുത്തുന്നതിനും പരീക്ഷകൾ നടത്തുന്നതിനും മറ്റുമായി ഇ. എം. പീലിപ്പോസ് രജിസ്ട്രാറായുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയെ ആ യോഗം തെരഞ്ഞെടുത്തു എന്നുള്ളത് ഒ. എം. ചെറിയാന്റെ ആശയങ്ങളുടെ പ്രായോഗികതയെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഒ. എം. ചെറിയാന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം സഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോട് ഏറ്റവും ശക്തമായി പ്രതികരിച്ചതിന് ഒരു ഉദാഹരണം കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

ഒ. എം. ചെറിയാന്റെ ജീവിതത്തെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പൂർവ്വാനുഭവങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പഴയ ആളുകൾ ആദ്യം ഓർക്കുന്നത് ‘കാതോലിക്കേറ്റ് നിയ’ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പങ്കിനെ സംബന്ധിച്ചാണ്. സമുദായത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന് ധനശേഖരണം നടത്തുന്നത് സംബന്ധിച്ച പ്രമേയം 1934 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ നടന്ന ‘മലങ്കര യാക്കോബായ സുറിയാനി അസോസ്യേഷനിൽ’ കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള അവതരിപ്പിച്ചു. ഒ. എം. ചെറിയാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ച് പ്രസംഗിച്ചു. “പ്രതിമാസം പണമായി വരവുള്ള സമുദായാംഗങ്ങളോട് കഴിയുന്നതും വലിയ സംഖ്യകൾ പിരിക്കുന്നതിന്” എ. എം. വർക്കി, കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള എന്നിവരെയാണ് അസോസ്യേഷൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയത്. പ്രതിമാസ ശമ്പളക്കാരായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അക്കാലത്ത് എത്രയോ കുറവായിരുന്നു! പ്രതിമാസ ശമ്പളക്കാരെ ഒഴിച്ചുനിറുത്തുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാവുന്ന പതിനായിരക്കണക്കിന് ആളുകളിൽ നിന്ന് പണം പിരിക്കുക എന്ന ശ്രമസാദ്ധ്യമായ കൃത്യമാണ് അസോസ്യേഷൻ ഒ. എം. ചെറിയാനെ ഏൽപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം അത് ഫലപ്രദമായി ചെയ്തുതീർത്തു എന്നല്ല, ആരിലും അസൂയ ജനിപ്പിക്കുന്നതരത്തിൽ അത്ഭുതകരമായ നേതൃത്വശക്തിയോടെ അതു ചെയ്തു തീർത്തു. മലങ്കരയിലെ ഒന്നാമത്തെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഓർമ്മദിവസമായ മേടം 20-ന് (1110 മേടം 20) രാവിലെ ഏട്ടു മണി മുതൽ വൈകിട്ട് നാലു മണി വരെയുള്ള പരിശ്രമം കൊണ്ട്, മലങ്കര സമുദായം അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള ആധാരം പ്രതിഷ്ഠിക്കണം എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നം. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് റിക്യൂട്ടിങ്ങ് ഓഫീസറായി പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ കാട്ടിയ കർമ്മശേഷി അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽക്കൂടി പ്രദർശിപ്പിച്ചത് ഈ സന്ദർഭത്തിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ആവേശം വിതറിക്കൊണ്ട്, വിജ്ഞാപനങ്ങളും ലഘുലേഖകളും എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. 1935 ജനുവരി മൂന്നാംതീയതി പ്രഭാതത്തിൽ ‘മലയാള മനോരമ’ അത്തരത്തിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ വിജ്ഞാപനവും വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് വായനക്കാരുടെ മുന്നിലെത്തിയത്. ഒ. എം. ചെറിയാൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി: “സുറിയാനി രക്തം സിരകളിൽ ഓടുന്നവരും, സുറിയാനിപ്പെണ്ണുങ്ങളുടെ മൂലപ്പാലിന്റെ രുചി അറിഞ്ഞവരുമായ സകലന്മാരും വിപുലമായ ഈ ധനസമ്പാദന പരിശ്രമത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടവരാകുന്നു. തോൾ കൊടുക്കാത്തവൻ ഭാരം അറിയുകയില്ല. ഭാരം അറിഞ്ഞവൻ തോൾ കൊടുക്കും. സമ്പാദിക്കേണ്ട ധനത്തിന്റെ അളവിനെയും സംബന്ധിക്കേണ്ട ആളുകളുടെ എണ്ണം നിമിത്തം ധരിക്കാവുന്ന ശാസബലത്തെയും മുൻനിറുത്തി ആലോചിച്ചാൽ ഈ കാതോലിക്കേറ്റു നിയമിലേക്കു കാശെങ്കിലും കൊടുക്കാതെ, ഒരു ഗൃഹമോ ആളോ മലങ്കരയിൽ ശേഷിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. മലങ്കരത്താമസക്കാർ എന്ന പദംകൊണ്ട് ഇവിടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ഭാരതത്തിലോ ഇതര ഭൂവിഭാഗത്തിലോ, സൂര്യനു കീഴിൽ എവിടെയും നസ്രാണി എന്ന ചുണയോടുകൂടി താമസിക്കുന്ന സകലരേയും അത്രെ....”

യുവജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. “യുവജനങ്ങൾ തീ പിടിച്ചു നിൽക്കണം. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിന്റെ ജീവനാഡിയായി ഞാൻ ആശ്രയിക്കുന്നത്, ദൈവം കഴിഞ്ഞ് യുവജനങ്ങളെയാണ്.....”

“... രാവിലെ നിർദ്ധനമായിരുന്ന സുറിയാനി സമുദായം വൈകുന്നേരം സ്വധനമാകണം

എന്നുള്ള പ്രത്യാശ പരിഹാസകാരണമായി പലർക്കും തോന്നാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആ പരിഹാസത്തെ വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അഞ്ചുലക്ഷം ആളുകൾ അടങ്ങിയ സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ ചുണയും ദൈവാശ്രയവും ഉള്ള ആയിരം ആണുങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ പരിഹസിക്കുന്നവരെത്തന്നെ പരിഹാസം തിരിഞ്ഞുകൊള്ളാം. വിയർക്കാത്തവൻ രുചി അറിയുകയില്ല. മുളളുകൊള്ളുവാൻ മടിക്കുന്നവൻ പൂപറിക്കുകയില്ല.”

ഇത്തരത്തിലുള്ള വിജ്ഞാപനങ്ങൾ മുഖേന മാത്രമല്ല, നൂറുകണക്കിന് പ്രഭാഷണങ്ങൾ വഴിയായും ‘കാതോലിക്കേറ്റു നിയ’ എന്ന ആശയം അദ്ദേഹം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആലോചനകളുടെയും സംഭാഷണങ്ങളുടെയും പ്രധാന വിഷയമാക്കിത്തീർത്തു. കുന്നംകുളം മുതൽ തിരുവിതാംകോടു വരെയുള്ള നസ്രാണികേന്ദ്രങ്ങളിലെല്ലാം ഒ. എം. ചെറിയാൻ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ നാവിന്റെ അജയ്യമായ ശക്തി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ ഫലം അത്ഭുതകരമായിരുന്നു. അനേകമാളുകൾ നിയം സംഭരണത്തിൽ തങ്ങളുടെ പിതൃണയും സഹായവും ഒ. എം. ചെറിയാന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. “... യുവജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നാണം വാരിയെറിയുന്ന മി. ചെറിയാന്റെ പ്രസ്താവനകൾ സുറിയാനി രക്തം സിരകളിൽക്കൂടി ഒഴുകുന്ന ഏതൊരു വനെയാണ് ഉത്സാഹിപ്പിക്കാതിരുന്നത്” എന്നും “ഈ നിയം സംബന്ധിച്ച് എന്തും ചെയ്‌വാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടുകൂടിയവരും, പ്രാപ്തിയും ഉത്സാഹവും ഉള്ളവരും ആയ 50-ൽ കുറയാതെ വാളണ്ടിയർമാരെ മി. ചെറിയാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സമയത്ത് ഇവിടെനിന്ന് യാതൊരു പ്രയാസവും കൂടാതെ കിട്ടുന്നതാണ്” എന്നും മറ്റുമുള്ള നിരവധി അനുകൂല പ്രതികരണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹത്തെ പതിമടങ്ങ് വർദ്ധിപ്പിച്ചു. പ്രസംഗങ്ങൾക്കായി മാത്രമല്ല, പള്ളികളിലുണ്ടായ ഭിന്നതകൾ തീർക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് നിരവധി യാത്രകൾ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. നിയംപിരിവ് വലിയ ഒരു ഉത്സവമാക്കാൻ എന്തെല്ലാം വേണമോ, അതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം അങ്ങേയറ്റം തല്പരനായി. ‘കാതോലിക്കേറ്റുനിയ’ എന്ന പേരിൽ ഒരു വഞ്ചിപ്പാട്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ആ വഞ്ചിപ്പാട്ട് ഓരോ നസ്രാണികേന്ദ്രങ്ങളിലും അതുച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങി. നിയംപിരിവ് ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉത്സവമായി. മലങ്കരസഭ അതിനുമുമ്പ് മറ്റൊന്നിനുവേണ്ടിയും ഇത്രമാത്രം ആവേശം കൊണ്ടതായി കാണുന്നില്ല. ‘മലങ്കര സമുദായത്തിൽ പണ്ടൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ വിസ്താരമായ നിയംസംഭരണം ഈ മേടമാസം 20-ന് വെള്ളിയാഴ്ച നടക്കത്തക്കവണ്ണം, പ്രചരണകർമ്മങ്ങളും അവസാന ചടങ്ങുകളും ഊർജ്ജിതമായി നടന്നുവരുന്നു. ഓർത്തോദക്സോ സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ പ്പെട്ട വ്യുദ്ധന്മാർക്കും ബാലന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും സർവ്വർക്കും സംഭാഷണവിഷയം ഇതുതന്നെ. മലങ്കരയുള്ള സർവ്വന്മാരും നിയം, നിയം, നിയം എന്ന ആ ചിന്തയിൽ വ്യാപൃതന്മാരായിരിക്കുന്നു’ എന്ന പത്രറിപ്പോർട്ട് ജനങ്ങളിൽ അനുഭവപ്പെട്ട ആവേശത്തിമിർപ്പിന്റെ ഒരംശം മാത്രമായിരിക്കാം.

1110 മേടം 20-ന് രാവിലെ ഏഴു മണി മുതൽ വൈകിട്ട് നാലു മണി വരെയുള്ള ഒൻപതു മണിക്കൂർ സമയത്തെ പരിശ്രമം കൊണ്ട് ‘കാതോലിക്കാ സിംഹാസന വ്യവസ്ഥാപിത നിയം’യിലേക്ക് പതിനെണ്ണായിരത്തോളം രൂപ സഭാംഗങ്ങളിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുണ്ടാക്കുക എന്ന അത്ഭുതം യാഥാർത്ഥ്യമായത് ഒ. എം. ചെറിയാൻ നേതൃസ്ഥാനത്തുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. നിയം പിരിവ് സംബന്ധിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ട് ഒരു വലിയ പുസ്തകമായി അച്ചടിച്ച് ഓരോ പള്ളിക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. ‘മലങ്കരസഭ’ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഒ. എം. ചെറിയാൻ അതിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള പ്രൗഢമായ ഉപന്യാസം ആ ഗ്രന്ഥത്തെ അവിസ്മരണീയമാക്കുന്നു. ‘മലങ്കരസഭ’ എന്ന പേരിലും ‘കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം’ എന്ന പേരിലും ആ ഉപന്യാസം പുസ്തകരൂപത്തിൽ പിന്നീട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒരു പണപ്പിരിവ് നടത്തി എന്നതല്ല നിയം സംഭരണ പ്രസ്ഥാനം കൊണ്ടുണ്ടായ പ്രധാന പ്രയോജനം, കെ. ഐ. വൗഗീസ് മാപ്പിള ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, സമുദായൈക്യബോധത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഈ നിയം സംഭരണപ്രസ്ഥാനം ഉപയോഗപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ് പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ പ്രയോജനം.

പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ച വിഷയങ്ങൾ

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠമായ പൈതൃകവും യശസ്സും കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും അഭംഗുരം നിലനിർത്തുന്നതിനും കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിനും പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാബായുടെ കരങ്ങൾക്കു ശക്തി പകരുവാനും തക്കവണ്ണം കോട്ടയം, അടൂർ തുടങ്ങിയ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ചു നടന്ന സഭാംഗങ്ങളുടെ യോഗം കുലംകക്ഷമായി ചർച്ച ചെയ്ത് അംഗീകരിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമേനിയുടെയും പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെയും പരിഗണനയ്ക്കും നടപടികൾക്കുമായി വിനയപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നു.

1. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിനും സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ-മത മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തിളക്കമാർന്ന പ്രതിഛായയ്ക്ക് മങ്ങലേറ്റിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം പ. സുന്നഹദോസ് മനസ്സിലാക്കി പ്രതിവിധി കണ്ടെത്തണം.

2. സഭാനേതൃത്വം രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളോടു കാട്ടുന്ന അമിത വിധേയത്വം സഭയ്ക്ക് ഗുണത്തേക്കാൾ ഏറെ ദോഷമുണ്ടാക്കും എന്നറിഞ്ഞ്, മറ്റു സഭാ-മത നേതാക്കൾ പറയുന്ന രീതിയിൽ സമദൂരം പാലിക്കുകയല്ലേ ഉചിതം?

3. സഭാ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയും മറ്റ് ഉപദേശക സമിതികളും കുടുംബശ്രീ കൂടുകയും പ്രധാന വിഷയങ്ങളിലൊക്കെ ഈ ഉപദേശകസമിതികളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ സഭാനേതൃത്വം സ്വീകരിച്ച് നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലേ സഭയുടെ പാരമ്പര്യം?

4. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലേക്ക് നോമിനേറ്റ് ചെയ്യപ്പെടേണ്ട പ്രഗത്ഭരെ കണ്ടെത്തുന്നതിന് സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച് ഒരു പൊതു മാനദണ്ഡം ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഉചിതമല്ലേ? വിവിധ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ സഭയ്ക്ക് പ്രയോജനപ്പെട്ടവരെ കണ്ടെത്തുന്നതിന് ഇതു സഹായകമാകില്ലേ?

5. സുപ്രീംകോടതിവിധിയിലെ നിഷ്കർഷയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നോമിനേറ്റഡ് അംഗങ്ങൾക്ക് വോട്ടവകാശം നൽകുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമാണ്. കഴിഞ്ഞ കുറെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഈ നിയമവിരുദ്ധത തുടരുന്നു. പ. സുന്നഹദോസ് ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്ത് ഉചിതമായ ഒരു പൊതു തത്വം സ്വീകരിക്കണം.

6. അനേകരെ ഈ സഭയിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കേണ്ട നാം ഇന്ന് അനേകർ സഭ വിട്ട് മറ്റിടങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്നത് കണ്ടുനിൽക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഈ പലായനം ഭാവിയിൽ ഒരു പരിധിവരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പറ്റിയ നടപടിക്രമങ്ങൾ ഉടൻടി കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

7. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അവരവരുടെ ഭദ്രാസനങ്ങളിൽ നേരിടുന്ന ചില വലിയ പ്രശ്നങ്ങളും കുരുക്കുകളും പ. സുന്നഹദോസിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു കുടുംബം എന്നപോലെ ചർച്ചചെയ്ത് ഉചിതമായ തീരുമാനങ്ങളെടുത്ത് നടപ്പാക്കുന്നത് സഭയുടെ കെട്ടുറപ്പിനും നിലനിൽപ്പിനും ഉപകരിക്കും.

(ഇ. കെ. ജോർജ്ജ് ഇഞ്ചക്കാട്ട് കോറേപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, പ്രൊഫ. ട്രൈറ്റസ് വർക്കി, എ. കെ. തോമസ് പറക്കാട്, എം. ടി. പോൾ, അഡ്വ. ജോസഫ് ജോൺ, ഡോ. ടി. എ. ജോർജ്ജ് പത്തനംതിട്ട, പ്രൊഫ. ഡി. കെ. ജോൺ, പ്രൊഫ. ഇ. ജേക്കബ് ജോൺ ഇലഞ്ഞിക്കൽ, കെ. ഒ. വർഗീസ് പത്തനംതിട്ട, ജെക്കോച്ചൻ വട്ടക്കുന്നേൽ തുടങ്ങി മുൻ അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിമാരും മുൻ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളും നിലവിലുള്ള മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളും ചേർന്ന 42 പ്രമുഖ അയ്‌മേനികളാണ് അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നത്.)

“നിങ്ങൾ സഭയെ രക്ഷിയ്ക്കുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പാകെ മാതൃകാപരമായി സന്മാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയോടെ ജീവിയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. സഭയുടെ ചിട്ടകൾ അനുസരിച്ചു നീങ്ങണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ കുടുംബവും, രാജ്യവും, സഭയും വിജയിക്കും. നിങ്ങൾ സഭയുടെ സംരക്ഷകരാണ്. നിങ്ങളുടെ അപമാനവും ബഹുമാനവും സഭയുടെ അപമാനവും ബഹുമാനവുമാണ്. നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തോടും സന്തോഷത്തോടും ഐക്യത്തോടും പ്രവർത്തിച്ചു സഭയ്ക്ക് മഹിമ കൈവരുത്തണം.”

- പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവാ
(1970 ഡിസംബർ 31-ാം തീയതി എം. ഡി. അസ്സോസിയേഷനിൽ ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്)

അസോസിയേഷൻ നടപടിചട്ടങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നു

കോട്ടയം: 2017-ലെ മലങ്കര അസോസിയേഷനു മുന്നോടിയായി, പരിഷ്കരിച്ച മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ നടപടി ചട്ടങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നു.

പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ ലീഗൽ കമ്മീഷൻ തയ്യാറാക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി തുടങ്ങിയ സമിതികളിൽ അവതരിപ്പിച്ച് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ വിതരണം ചെയ്ത് അംഗങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാണ് ഇതിന് അന്തിമരൂപം നൽകിയത്.

1970-ൽ നിലവിൽ വന്ന് 1989-ൽ ഭേദഗതി ചെയ്തതാണ് നിലവിലുള്ള നടപടിചട്ടങ്ങൾ. അന്ന് വിവിധ സമിതികൾ ചർച്ച ചെയ്ത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി പാസ്സാക്കി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ നടപ്പിലാക്കുകയായിരുന്നു.

സങ്കീർണമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രക്രിയകൾ ലളിതമാക്കിയത് ഉൾപ്പെടെ കാലികമായ ഒട്ടേറെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുള്ള പുതിയ നടപടിചട്ടങ്ങൾ പൊതുവെ സ്വീകാര്യമാണ്. എന്നാൽ റൂൾ കമ്മിറ്റിയിലൂടെ വന്ന് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ചർച്ച ചെയ്ത് നടപ്പാക്കാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ച് വിമർശനമുണ്ട്.

ഇതോടൊപ്പം എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനികളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും നടപടിക്രമവും പരിഷ്കരിച്ചത് മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. മേൽപട്ട തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉടനെ നടക്കാത്തതിനാൽ ഇതു നടപ്പിലാക്കുന്നത് നീട്ടി വച്ചു. സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെയും സ്ക്രീനിംഗ് കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളുടെയും പ്രായപരിധി ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടാനിടയുണ്ട്.

മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായ ഡോ. മാത്യുസ് മാർ സേവേറിയോസ് (ചെയർമാൻ), അലക്സിയോസ് മാർ യൗസേബിയോസ്, ഡോ. സഖറിയാ മാർ അപ്രേം (കൺവീനർ), നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യപ്പെട്ട ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട് (വൈദിക ട്രസ്റ്റി), അഡ്വക്കേറ്റുമാരായ കെ. കെ. തോമസ്, മാത്യു കോശി കുളങ്ങര, ബിജു ഉമ്മൻ എന്നിവരാണ് ലീഗൽ കമ്മീഷൻ അംഗങ്ങൾ. നടപടിചട്ട രൂപീകരണത്തിന് വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ പ്രത്യേക ക്ഷണിതാവായി പങ്കെടുത്തു.

മലങ്കരയുടെ മഹാനായ കാതോലിക്കാ പ. മർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ ബാബായുടെ 20-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ നവംബർ 8-നു ദേവലോകത്ത്

Inserted by; **Jacob Kuruville, Vattakkunel**

Memorable Wedding @ **WINDSOR**

Complete Wedding Package

The biggest Air Conditioned Convention Centre in Central Travancore, 25 to 2500 Pax Capacity upto 1000 car parking

Hotel The Windsor Castle, Kodimatha, M.C. Road, Kottayam. ☎ 94477 84051, 94477 84052

“കുരിശ് എന്നു പറയുന്നത് വിനയത്തിന്റെയും ക്ഷമയുടെയും ലക്ഷ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് എന്തും അനുസരിക്കുക എന്നുള്ളത് വിനയവും ക്ഷമയുമല്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിനോട് പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രികളും നീ ദൈവപുത്രനല്ല, നീ മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അതെ, ഞാൻ ദൈവപുത്രനല്ല മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് അനുസരണത്തോടെ താൻ പറഞ്ഞില്ല. അങ്ങനെ താൻ പറഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അത് സാക്ഷാൽ വിനയം ആകുകയും ഇല്ലായിരുന്നു. കഷ്ടത സഹിക്കാനായി താൻ അങ്ങനെ പറയാമെന്ന് വച്ചുമില്ല. സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടി കഷ്ടത സഹിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നതാണ് കുരിശ്. സത്യത്തിനും നീതിക്കുംവേണ്ടി എന്തു കഷ്ടത വന്നാലും ഞാൻ സഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന മനുസ്ഥിതിയിലാണ് വിനയവും ക്ഷമയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.”

- പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി